

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

XXVI. ÉVFOLYAM

7. SZÁM

1981. JÚLIUS

ÁRA: 1,20 FORINT

Aláírták

a Magyar Posta kollektív szerződését

Megtaláltuk a megfelelő módszert? A bírálatok, a vélemények, az elismerések mindenestre arra utalnak, hogy egy demokratikus vita előkészületei jól sikerültek.

A különböző szintű testületek üléseinek felszólalói nemegyszer kifogásolták, hogy az írásos előterjesztések szövegéhez az érdekeltek nem jutnak idejében hozzá, s ez akadályozza a dolgozókat abban, hogy kellő körültekintéssel áttanulmányozzák, majd a szakszervezeti csoporton belül megvitassák a bizalmi jog által képviselő álláspontjukat kialakítsák. Azzal, hogy a Magyar Posta kollektív szerződésének tervezetét a Postás Dolgozóban való közzétételével mindenki számára hozzáférhetővé tettük, az említett igényt — a kedvező visszhang szerint — teljes mértékben sikerült kielégítenünk. Jólesett hallani, hogy a kedvező visszhang minden szinten végigkísérte a társadalmi vitát a szakszervezeti csoportok megbeszéléseitől a központi vezetőség üléséig. Az itt elhangzott véleményekből adunk közre néhány gondolatot.

Jelentősebb dolgok véghezviteléhez szükség van az emberek bizalmára, ezt viszont csak őszinte, széles körű tájékoztatással lehet megnyerni. Ezért volt jó a tervezetnek a lapban való közzététele; minden dolgozóhoz eljutott, felkeltette érdeklődésüket az iránt, ami velük, körülöttük, az érdeklükben történik, olyannyira, hogy azokat is hozzászólásra készítette, akik eddig tartózkodtak a nyilvános szerepléstől. A dolgozók várják a folytatást,

a Postás Dolgozó következő számát.

Az élénk vitának volt még egy haszna: felszínre került a dolgozóknak majd minden gondjuk-bajuk, s ebből a szükséges teendőkhöz a posta és a szakszervezet vezetői is megfelelő következtetéseket vonhattak le.

A bevezetőben a demokratikus vitát említettük. Nem véletlenül. A vitára bocsátott tervezetnek több pontja is akadt, amelyekkel a dolgozók nem értettek egyet. Mondhatnánk talán úgy is, hogy még nem érték meg a feltételeik. Esetleg éppen azért, mert váratlanul érték az embereket, mert előzőleg — úgy látszik — hiányzott az a bizonyos őszinte széles körű tájékoztatás, a sokoldalú eszmecsere, amellyel bizalmukat meg lehet nyerni; kíváltképp, ha a javaslatok nem egyeztek meg azzal, amire saját életük tapasztalata megtanította őket.

A kollektív szerződés nevében hordozza a „szerződés” szót. Ez pedig megállapodást jelent. Két fél közös akaratainak kinyilvánítását. Esetünkben az egyik szerződő fél a Magyar Posta, mint munkáltató, a másik pedig a dolgozók nevében és képviseletében a Postások Szakszervezete. A szakszervezet azonban csak olyan szerződést írhat alá, amellyel megbízási egyetértésnek. Így hát — figyelembe véve a társadalmi vitában elhangzott észrevételeket, kívánóságokat, javaslatokat, valamint a népgazdaság adta lehetőségeket — módosult az áprilisi számunkban közreadott tervezet, s ez utóbbit vitatta meg, egészítette ki, s hagyta jóvá a központi vezetőség.

Milyennek ítélte a testület az elfogadott kollektív szerződést? Ismét a felszólalásokra hivatkozunk.

Nyugodtan tekinthetünk az előttünk álló öt esztendőre, ami a kollektív szerződés színvonalát illeti. Megfelelően képviseli, védi mind a dolgozók, mind pedig a posta, rajta keresztül a szolgáltatást igénybe vevő közönség érdekeit. Jó kéréseket ad a munkaviszony és a munkakörülmények legapróbb részleteinek szabályozásához, fenntartva a lehetőséget az életből adódó szükségszerű módosításokra. Hosszú évek tapasztalatai bizonyítják, hogy egy ilyen jellegű és jelentőségű szerződést sohasem lehet teljes terjedelmében véglegesnek tekinteni. Mindig adódnak — rendszerint a feltételek, lehetőségek hiányában — meg nem valósított kívánságok, javaslatok, amelyek az évenként ismétlődő viták során újból és újból felvetődnek. Most is maradtak megoldatlan kérdések, s ezeket szakszervezetünk felvette munkaprogramjába, megfelelő előkészítés után ismét a vezető testületek elé terjeszti.

A visszatérő kérdések mellett újak is előfordulnak, esetleg olyanok, amelyek az egész országot, népünket megmozgatják, és szükségessé teszik a kollektív szerződés egyes pontjainak megváltoztatását. Nem kell egyebet említenünk, mint az ötnapos munkahétre való áttérés most folyó előkészületeit. Tervezetét lapunknak éppen ebben a számban bocsátjuk — együtt az új törzsgárda-szabállyal — társadalmi vitára.

Tehát a szükség szerint módosítjuk szerződésünket. De ezt nem tekintjük gyengéjének. Az évenkénti módosítások — ezt is bizonyította a gyakorlat — mindig jól segítettek a változó körülményekhez való alkalmazkodást, egyúttal az alapszervezet, a szerződő felek egyező akaratának végrehajtását.

A széles körű társadalmi vita után várható, hogy a dolgozók az aláírt és kihirdetett kollektív szerződést alapos gondattal tanulmányozzák. Sokan a szövegbe foglalva viszontlájuk javaslatukat, s ez megnyugvást kelt bennük. Lesznek azonban olyanok, akik hiába keresik felvetett gondolataikat, s ezért magyarázatra várnak. Ez természetesen nagy tárgyszeret, felkészülést kíván minden szakvezetőtől, szakszervezeti tisztségviselőtől. Ehhez a jelentőségteljes munkához azonban a magunk részéről is hozzájárulunk: csokorba szedve az egyes kérdéseket, egymást követő cikkekben tájékoztatást adunk a szabályozás indítékairól, valamint a nem teljesített javaslatok mellőzésének okairól. Őszinte tájékoztatást, amely bizalmat kelt az 1985-ig érvényes kollektív szerződés iránt.

★

A Magyar Posta kollektív szerződését június 5-én a postás dolgozók nevében Csáki Lászlóné, szakszervezetünk főtitkára, a posta nevében pedig Tóth Illés posta-vezérigazgató ünnepélyesen aláírta. A szerződés — a hagyományokat követve — a Postaügyi Értesítő 21. számában azóta megjelent.

Oktatás vakáció nélkül

Az 1980-ban lezajlott szakszervezeti választások a mozgalom megújulását eredményezték. Egyúttal sok új szakszervezeti tisztségviselőt választottak meg a különböző mozgalmi feladatokra. Megnövekedett a szakszervezetek társadalmi jelentősége, a szocialista demokrácia fejlődésével bővültek a szakszervezeti jogok és hatáskörök. A társadalmi élet egészében, ezen belül a szakszervezeti mozgalomban tapasztalható változások a korábbiaknál nagyobb felkészültséget, sokoldalú tájékozottságot, a befogadóképesség állandó szélesítését kívánják meg mind a szakszervezeti tagságtól, mind azoktól a tisztségviselőktől, akik elnyerték választóik bizalmát, vállalták dolgozóitársaik érdekeinek képviseletét.

A tagsággal való rendszeres kapcsolattartás, a gazdasági vezetők melletti partnerszerep betöltése naprakész tájékozottságot, megfelelő információt, a munkahelyi gondok és nehézségek felismerését és továbbítását várja el a tisztségviselőktől. Mindezen feladatok elvégzésére való felkészítésüket vállalnia kell a szakszervezeti oktatásnak.

A növekvő követelmények az oktatás rendszerének megújítását, az oktatás, tájékoztatás és tájékozódás hármasságának érvényre juttatását teszik szükségessé. Az új oktatási rendszerben az eddigieknél nagyobb jelentőséget kapott az alapszervezeti, elsősorban a bizalmioktatás fejlesztése. Az eddigiektől eltérő fontos eleme a folyamatosság. A bizalmi képzése eszerint nem fejeződik be az oktatási év végétével, a tájékoztatás, az információáramlás a nyári hónapokban sem szünetelhet.

Új vonása a bizalmioktatásnak az is, hogy az előírt tananyagok előadói az szb-k titkárai, valamint az egyes témákat legjobban értő választott tisztségviselők. A tájékoztató munkából részt vállaltak nem egy esetben a gazdasági vezetők is. Ez az oktatási módszer eredményezte a bizalmioktatás növekvő aktivitását, a tárgyalási anyagok elmélyültebb megismerését és a testület előtti bátrabb kiállást. Mintegy 6510 bizalmi, bizalmihelyettes és főbizalmi készítenek fel jelenleg is alapszervezeteink.

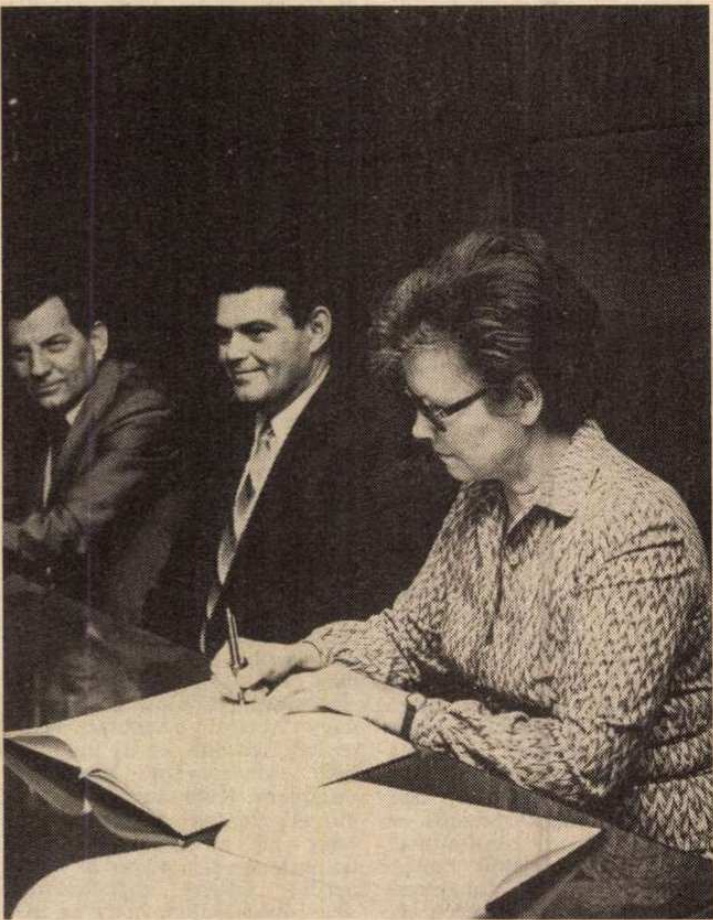
Az új tisztségviselők nagy száma szükségessé tette a választások utáni felkészítő gyors megszervezését, mind az alapszervezetek, mind a tsz-bk szintjén. Így rövid időn belül sikerült a tisztségviselőknek a legfontosabb kérdések egy részével megismerkedniük, megkönnyítve ezzel a testületi munkába történő beilleszkedést.

A tisztségviselőkkel szemben támasztott követelményeknek való megfelelést a jól előkészített, tervszerű oktatásunka tette lehetővé. Az öt évre készített oktatási tervek évekre szülő lebontása után az oktatási év elején a megbízott reszortfelelősök képzése kezdődött meg. Az szmt-k és az SZBT tanfolyamai mellett elsősorban a központi vezetőség által szervezett egyhetes oktató, tájékoztató tanfolyamok váltottak ki kedvező visszhangot a tisztségviselők körében. Ezek a tanfolyamokon a postai sajátosságok megismertetése kapott nagyobb hangsúlyt. A központi vezetőség által szervezett tanfolyamok 447 tisztségviselőnek segítettek az elméleti és gyakorlati tudnivalók elsajátítását, lehetőséget nyújtottak a kölcsönös tájékozódásra, egymás véleményének megismerésére.

A szakszervezeti tagság politikai oktatásának jelentőségét nem szükséges ismételtelen méltatni. Népszerűségét a számok bizonyítják a legjobban. Az 1980/81-es oktatási évben 15 601 dolgozó vett részt a Társadalmunk kérdései és az Időszóró kérdések tanfolyamain. Mindkét tanfolyam témaköre társadalmi, gazdasági és napi politikai kérdéseket tárgyal, éppen ezért népszerű forma a dolgozók körében. A tömegpolitikai oktatásra jellemző nyíltság, vitalehetőség a propagandisták felkészültsége, naprakész tájékozottsága segíti az egyre gyakrabban változó társadalmi események megértését és elfogadását.

Az oktatási munka az értékeléssel és a tapasztalatok összegzésével nem fejeződik be. Már a következő feladatokra kell felkészülni, mind a tisztségviselő, mind a tömegpolitikai oktatás terén. Az irányelvek, a beiskolázási tervek elkészítésével megindult az 1981/82. oktatási év. Ebben az évben a továbbképző és tájékoztató jellegű tanfolyamok szervezése a fő cél. Folytatni kell azonban az alapképzésben még nem részesültek beiskolázását is. Az alapszervezeti oktatásban új tematikával, ismét megkezdődik a szocialistabrigád-vezetők képzése. A gondos és tervszerű előkészítés, a meglevő formák gazdagítása, új módszerek kidolgozása, a felelősséggel vállalt részvétel segítheti csak továbbra is az oktatás színvonalának emelését.

Pálkás Ilona

A Magyar Posta részéről Tóth Illés posta-vezérigazgató (mellette dr. Palotás Magda vezérigazgató-helyettes és dr. Bakondi Antal szakosztályvezető), a Postások Szakszervezete részéről pedig Csáki Lászlóné főtitkár (mellette Megyeri László kv-titkár és Kovács József osztályvezető) aláírja a kollektív szerződést.

Rangunk, tekintélyünk van a világban

Beszélgetés Csáki Lászlóné főtitkárral.

szakszervezetünk nemzetközi kapcsolatairól

Hírünk, helyünk a nagyvilágban — munkánkon és nemzetközi kapcsolatunkon múlik. Sokoldalú nemzetközi munkánk tökrözi politikai törekvéseinket, állásfoglalásainkat, elősegíti azok megismerését, s ízelítőt ad hazánk életéből, az itt dolgozó emberek munkájából. S hogy milyen nemzetközi kapcsolataink — az rajtunk is múlik: mennyire szervezettek, céltudatosnak érezzük-e ezt a diplomáciai munkát, mennyire vagyunk nyitottak más országok gondjaira, eredményeire.

A Postások Szakszervezete megalakulása óta folyamatosan fejlesztette nemzetközi kapcsolatait. A mozgalom életéről, időszerű feladatairól, s a jövő lehetőségeiről Csáki Lászlóné, a szakszervezet főtitkáráról kértünk interjút.

— A posta — a szakmát tekintve — önmaga is nemzetközi. E sokoldalúsága mennyiben segítette a kapcsolatok bővebb kialakításához?

— A hírközlés eszközei, módszerei összekapcsolják a különböző társadalmi berendezési országokat, ezért a nemzetközi kapcsolatok ápolásában, bővítésében mindig nagy szerep jutott a postás dolgozóknak. Már a szakma jellegéből adódóan igényli, megkönnyíti és segíti, hogy a postások közötti kapcsolat élő és folyamatos legyen. Ebben a kapcsolatban a szakszervezet — mint mozgalom — nagyon tevékeny szerepet tölt be. A világon sokfelé ismerik a magyar postások szakszervezetét, több mint negyven országgal van kapcsolatunk. A Szakszervezeti Világszövetségen belül is képviselve vagyunk. Segítjük a világ postásainak egyetemes fellelését, harcát a társadalmi igazságtalanságok ellen. Támogatjuk a különböző országok — főként a fejlődő országok — postás szakszervezeteinek harcát, munkásságát, tevékenységét. A nemzetközi szövetség keretében a magyar postások tevékenyen vállalnak részt ebből a munkából. Szolidaritás vagyunk a különböző országokban azokkal a szakszervezeti tagokkal, vezetőikkel, akiknek jogait megsértik, s mint nem egy helyen előfordul; személyük, családjuk üldöztetésnek van kitéve; fellépünk a gyakran brutális megtorlások ellen.

— A szakszervezet elnökségének ülésén nemrég tiltakozó táviratot fogalmaztak meg a libanoni postás szakszervezet védelmében: akkor ott volt éppen súlyos a helyzet. De úgy tudjuk, ilyen táviratok — más címmel — gyakran hagyják el az üléstermet, sajnos, a világ sok helyén van szükség még a szolidaritásra.

— Valóban egyik igen fontos nemzetközi feladatunknak tekintjük, hogy a haladásért harcoló szakszervezeti aktivistákat támogassuk. Dél-Amerikában például megkérdőjelezzük az ottani szakszervezet működését, semmibe vesszük a szakszervezeti jogokat; másutt a mozgalom vezetőit s családjukat bebörtönlük. Hasonló a helyzet Ceylonban. Nagyon fontosnak tartjuk, hogy a magunk eszközeivel hitet tegyünk a haladás mellett, segítsük a haladó intézkedéseket. Szeretnénk hangsúlyozni: nemzetközi munkánkban, amelyet a szakszervezeti akciógység érdekében folytatunk — a békeharci elemek megtalálhatók: minden állásfoglalásunkkal hitet teszünk a békés alkotó munka mellett.

— Milyen feladatai vannak szakszervezeti mozgalmunknak a szocialista országokkal tartott nemzetközi kapcsolatokban?

— A szocialista országokkal testvér, sokoldalú közvetlen kapcsolatot tartunk. Velük karöltve azon dolgozunk, hogy párbeszéd folyjon a különböző irányzatú postás szakszervezetek között. A dolgozókat érintő közös kérdéseket megvitatjuk, kicseréljük tapasztalatainkat: s szükség szerint a postás dolgozók összességét érintő ügyekben kialakítsuk álláspontunkat, közös nézeteinket a gondok megoldásához. Számos olyan kérdés megvitatásában részt veszünk,

amely nem kimondottan politikai jellegű ugyan, de összefügg az élet- és munkakörülményekkel. Vegyük például a műszaki fejlettség kérdéseit, az automatizálást, amely mindenütt gondokat vet fel, függetlenül az ország társadalmi berendezkedésétől. Ugyanakkor mégis állást foglalunk, hiszen a dolgozók jogait védelmező szakszervezeti tevékenységről van szó. Még ebben az évben mi leszünk a házigazdái annak a szimpoziumnak, amelyet éppen az előbb említett témakörben tartunk, s amelyre meghívjuk a fejlett kapitalista és a fejlődő országok postás szakszervezeteit is. Egyeztetjük tapasztalatainkat, szükség szerint kialakítjuk a közös álláspontot, amelyet valamennyien képviselni szándékozunk a postás dolgozók érdekében.

— Élő kapcsolatokról beszélünk. Milyen formái vannak ezeknek napjainkban?

— Az elmúlt években a szervezetek közötti kapcsolatok erőteljes új vonásaként tarthatjuk számon a dolgozók közötti személyes, baráti kapcsolatok bővülését. Ha a nemzetközi helyzet nem romlik, a kapcsolattermés nagyon sokat fejlődhet. Több szocialista országgal — Csehszlovákiával, Lengyelországgal, az NDK-val és a Szovjetunióval — csere-üdvözléseket szervezünk; s nagyon jó hasonló jellegű együttműködést építettünk ki Norvégiával és Olaszországgal is. Sportolnánk — nem profi, hanem kifejezetten a tömegsport kedvelői — kiváló kapcsolatokat tartanak számos országgal: kézilabdázóink, focistáink, sakkozók, s a tekézők járnak rendszeresen barátságos versenyekre — s ezek mindig jelentős eseménynek számítanak.

— S hogy hogyan lehet szívesebben, mélyebben tenni két ország között a barátságot — jól példázza az olasz és magyar postás festők tavalyelőtti Budapesti, illetve azután Rómában megrendezett kiállítása. A legszebb képek alkotói plakettel ismerték el, s Rómában járt képanyagunkat valamennyi igazgatóság székhelyén bemutatták. Jelentős ez az esemény azért is, mert a kulturális vonatkozásokon kívül segített megismertetni egy másik nép életét, azt a környezetet, amelyben dolgoznak az emberek, s azokat a körülményeket, amelyekben élnek. Szép barátságok szövődtek e kiállítások alkalmából, s nagyon sokan vágnak a másik országot megismerni.

— S feltétlenül említésre méltó tény: Norvégiából harmadik éve fogadunk üdülőcsoportot: s amióta nálunk nyaralnak, megismerkedtek a mi országunkkal, munkáinkkal, azóta otthon — Norvégiában — nincs gond azzal, hogy ki vállalja a szakszervezeti bizalmi tisztséget. Az ilyen találkozáskor egyébként rendkívül fontosnak tartjuk; úgy véljük, hogy a szűk, vezetői kapcsolat nem lehet egyedül megoldása, módja a szakszervezeti, szakmai kapcsolatoknak. Szeretnénk ezeket a barátságokat fellendíteni, elmélyíteni a fiatalok, sőt a postás szakszervezeti tagok gyermekeinek körében is. S igyekszünk bővíteni a szakmai viták körét is. Azt tapasztaltuk, hogy a hozzánk látogató szakszervezeti munkások érdeklődnek, megértik nézeteinket — ha nem ugyanazokat az elveket vallják is —, s elfogadják tájékoztatásunkat, amelyben egyébként sosem zárkózunk el a legkényesebb kérdések megvitatásától sem.

— Milyen kézzelfogható szakmai, mozgalmi tapasztalatait bonyolították le mostanában, s milyen közös munkák vannak folyamatban?

— Főként a szocialista országok postás szakszervezeteivel tanulmányoztuk közösen például az ötnapos munkahétre való áttérés lehetőségeit, módjait. A baráti országoktól sok felhasználható tapasztalatot kaptunk ehhez. Jelentős témánk az üzemi demokrácia kérdése, s ennek kibontakoztatásához a szakszervezet tevékenysége. Szívesen veszünk

minden érdeklődést ebben a témában, s rendelkezésre bocsátjuk ismereteinket.

— Ön egy éve főtitkára a Postások Szakszervezetének. Kérjük, ismertesse, azóta milyen újabb kapcsolatokat sikerült teremtenie a szakmai szakszervezetnek.

— Portugáliában vettem részt a postás szakszervezet alakuló kongresszusán, ahol a műszaki és forgalmi postai dolgozók egyesítették mozgalmukat közös célok érdekében. Rendkívül élmény volt részt venni ebben a több napos vitában, amelyben a szellemünk előtt létre egy demokratikus, elszánt, harcolni akaró szervezet. Jöleszen tapasztaltam, hogy a magyar postások szakszervezetét ismerik, s hogy ennek a szakszervezetnek rangja, tekintélye van, mégpedig azért, mert a munkánk érdemeiért, szavunk van a dolgozók ügyeinek intézésében — s ezt a tevékenységet ismerik és elismerik, sőt követendő példának tekintik más országokban.

— Köszönjük az interjút. Sok sikert a további nemzetközi munkához, a gyümölcsöző, tartalmas kapcsolatok megtartásához és bővítéséhez.

Rácz Judit

Több szóbeli előterjesztést!

Mit tartalmazzanak a munkatervek?

Az elmúlt év a kongresszusok éve volt. Az MSZP XII., a magyar szakszervezetek XXIV., s ebbe a sorba illeszkedően a Postások Szakszervezetének XI. kongresszusa irányt mutató eseményei voltak mozgalmi életünknek. Alapszervezeteinkben, felsőbb választott testületeinkben ebben az időszakban fókuszódott az érdeklődés, és a szakszervezeti munka megélénkülését tapasztalhattuk.

Az első félévi munkatervek értékelésének kapcsán — mint leglényesebbet — megállapíthatjuk, a szervezeti élet élénksége tartósan bizonyult, a kongresszus után is folytatódott. Valamennyi szinten a határozat végrehajtását tekintették a legfontosabb tennivalónak. Az I. félévi munkatervekben meghatározott főbb feladatokat teljesítettük. Sikeresnek értékeljük a kongresszusi határozat ismertetését, az ideai gazdasági év indítását, a beszámoló taggyűlések megtartását, az aktivisták oktatását, a kongresszusi határozat végrehajtására elfogadott munkaprogram kialakítását, az új működési szabályzat elkészülését, a kollektív szerződés tervezetének társadalmi vitáját. Több, előre nem tervezett, de időszerű, a tagságot foglalkoztató kérdés is felkerült a testületek napirendjére az elmúlt félévben.

Előttünk a II. félév, s vala-

mennyi területen a munkatervek elkészítésének gondja. El kell érünk, hogy a munkatervek betöltsék szerepüket, és valóban elősegítsék a munka folyamatosságát, tervszerűségét; egyúttal legyenek rugalmasak: az előre nem tervezhető, az alapszervezetek szintjén felvetődő kérdések megvitatására is adjanak lehetőséget. A Postások Szakszervezete vezető szerveinek (kv, elnökség, titkárság) II. félévi munkatervét, amely az 1981—85. évekre szóló munka-programra és az időszerű feladatokra épül, a központi vezetőség legutóbbi ülésén elfogadta. Az ebben meghatározott feladatokat épüljenek be a helyi munkatervekbe, úgy azonban, hogy a testületeknek maradjon lehetőségük a tagságot, annak egyes csoportjait foglalkoztató helyi kérdések megvitatására, a velük kapcsolatos állásfoglalásra, döntések hozatalára.

Már a munkatervek összeállításánál — a formális vonások csökkentése, az érdemibb döntések elősegítése végett — világosan látni kell, hogy egy-egy kérdés napirendre tűzésével milyen célt akarunk elérni, mit akarunk megoldani.

Feladataink a II. félévben sem lesznek kevesebbek. A postás dolgozók egészét érintő ötnapos munkahét feltételeinek kialakításában közre kell működniük, s a szakszerve-

zeti álláspontot a kollektív szerződéséhez hasonló társadalmi vita után, a dolgozók észrevételeinek figyelembevételével kell kialakítani. A gazdasági munkát segítő tevékenységünk keretében valamennyi bizalmi testületnek felül kell vizsgálnia a munkaverseny-szabályzatot, s meg kell néznie azt is, hogy a helyi munkaverseny mennyiben kapcsolódik a terv teljesítéséhez, a szolgáltatás minőségének javításához, s azt is, hogy az értékelésben nincs-e szükség változtatásra.

Mozgalmi eszközökkel segítenünk kell a postai tervek teljesítését. A dolgozókat közelebbi érintő lényeges intézkedések megvalósulását, azok hatását minden területen folyamatosan ellenőriznünk kell. A szociális beruházásoknak, a szabadságok kiadásának helyzete, a munkavédelmi tervek végrehajtása, a kishivatali munkakörülmények javítására hozott intézkedések hatása. A bérpolitika gyakorlati megvalósulásából, az ifjúsági parlamentek megrendezéséből adódó feladatok — attól függően, hogy egy-egy terület dolgozóit ezek a kérdések milyen mértékben érintik — szerepeljenek a munkatervekben.

A szakszervezeti jogok gyakorlásában, az érdekvédelem és az érdekképviselet ellátásában, a tagság tudatának alakításában, a dolgozók befolyásolásában az alapszervezetek meghatározó szerepe nem vitatható. Ezért el kell érünk, hogy a szakszervezetek kettős társadalmi tevékenységének fő színterei az alapszervezetek legyenek. A munkatervek összeállításánál ezen alapvető szempont érvényesülése végett a feladatok átgondoltabb, tudatosabb megfogalmazására, a munkatervek tartalmasabbá tételére kell törekednünk.

Az alapszervezeti munka színvonalának emelésében a bizalmiaknak döntő szerepük van. Fontos feladatként folytatni kell oktatásukat, képzésüket, s ezzel felkészíteni őket kettős funkciójuk színvonalasabb ellátására. Be kell vonni őket a munkatervek összeállításába, majd a feladatok végrehajtásába, s nem utolsósorban a döntések, állásfoglalások megvalósulásának folyamatos ellenőrzésébe is.

A bizalmiakon múlik az információáramlás eredményessége is.

Lényeges, hogy a bizalmi csoportjának tagjait mind jobban bevonja a döntések előkészítésébe, s a kialakított álláspontot megfelelően képviselje a testületi üléseken, majd a döntésekről részletesen tájékoztassa csoportját. A tájékoztatás elemzése, a továbbfejlesztéséhez szükséges feladatok meghatározása — akár a működési szabályzat lebontásához kapcsolva — a II. félévi munkatervekben szintén szerepeljen.

Végezetül beszélünk kell a munkaterv készítésének adminisztrációjáról. Már az összeállításakor el kell dönteni, mely témák lesznek írásban, s melyek szóban előterjesztve. Tudomásul kell vennünk, hogy bizonyos dolgokat, témákat írásban kell előterjeszteni, azonban az időszerű ügyek, témák esetében a szóbeli előterjesztés a célszerűbb, hasznosabb. Az írásos előterjesztések pedig — erre is figyeljünk — lehetőleg rövidiek, mindegyikben közérthetők legyenek.

Valamennyi középszervnél és az alapszervezeteknél arra kell törekedni, hogy a munkatervek valóban átfogják a félév egészét, színvonalasan és gyorsan elkészüljenek, hogy a testületek mielőbb megvitassák és elfogadják. Fontos, hogy az elfogadott munkaterveket a szakszervezeti tagok a legrövidebb időn belül megismerjék; ezáltal a tagság mozgósíthatóbb, tevékenyebb lehet.

E cikkkel a munkatervek összeállításához kívántunk módszertani és — a főbb feladatok vázlatos felsorolásával — tartalmi segítséget nyújtani.

Ungár György
(Folytatjuk.)

Daróczy László

A magyar szakszervezetek alapszabálya

III. rész. A szakszervezeti tagok kötelességei

A szakszervezeti tagok kötelességei — mondhatjuk — szinte teljesen egybe esnek az állampolgári kötelességekkel. Az alapszabály erről így szól: „A szakszervezeti tag tudása és legjobb képességei szerint vegyen részt a fejlett szocialista társadalom építésében! Becsülje és óvja a társadalmi tulajdon! Gyarapítsa általános műveltségét, politikai és szakmai ismereteit! Érvényesítse a munkahelyén, társadalmi tevékenységében és magánéletében a szocialista együttélés szabályait! Tartsa be törvényeinket és a munkafegyelmet! Mindezekre dolgozóitársait személyes példamutatásával is készítse!”

Amint e sorokból is kiderül, azt várjuk, szakszervezetünk is azt várja tagjaitól, hogy munkahelyükön mindent megtegyenek, hogy a vállalat, az intézmény előtt álló feladatok rájuk háruló részét megoldják. Ezzel nemcsak saját maguk boldogulását segítik elő, hanem annak a közösségnek a boldogulását is, amelyben dolgoznak, végső soron az egész társadalom fejlődését, előrehaladását szolgálják.

Külön felhívja a szakszervezeti tagokat az alapszabály a személyes példamutatásra. Ez egy kicsit talán több, mint az általános állampolgári kötelesség, ebben már a mozgalomnak is része van. A példamutatás nem „nagy dolgokra” vonatkozik, hanem a mindennapi munkában, a mindennapi magatartásban, a munkafegyelem betartásában, a munkaidő példamutató kihasználásában, a gondolkodásban, a gondolkodva végzett munkában, tehát abban, hogy a munkaköréből adódó feladatokat megfelelően, jó minőségben végezzék el. Ha mindenki ezt teszi, és így gondolkodik, és ebben a szakszervezeti tagok még példaként is előljárnak, akkor bizonyos, hogy jó munkahelyi légkörben, eredményesen fognak dolgozni.

Szakszervezetünk elnöksége azt is kéri tagjaitól, hogy tartásuk be az alapszabályt, működési szabályzatunkat, éljenek az ott lefektetett jogaikkal, ugyanakkor teljesítsék azokat a kötelezettségeket, amelyeket az alapszabály rájuk hárít. Ezenkívül azt várja a szakszervezeti tagoktól, hogy elsősorban alapszervezetük vezetőségének, a bizalmi testületnek a határozatait hajtsák végre, segítsék a funkcionáriusokat, a szakszervezeti aktivistákat a szakszervezet előtt álló feladatok megoldásában, mindenekelőtt a tagság érdekében. Azt is kéri és várja az

elnökség a szakszervezeti tagoktól, hogy minél többen vállaljanak társadalmi munkát. Nem nagy feladatokat, hanem egy-egy meghatározott mozgalmi feladat megoldását, és így minél több szakszervezeti tag tevékenyen vegyen részt a feladatok végrehajtásában, ellenőrzésében. Így válik a társadalmi munka mindannyiunk előrehaladásának mozgatójává, fontos tényezőjévé.

Az alapszabály a szakszervezeti tagok kötelességévé teszi azt is, hogy rendszeresen fizessék tagdíjukat. Ez nemcsak a szakszervezet anyagi alapját teremti meg, amelyből az üdültetéstől kezdve különböző szociális kérdések megoldásáig nagyon sok kiadást fedezni tudnak, hanem a tagdíj elsősorban a szakszervezethez való tartozás kifejezője. Önként vállalt kötelezettség, ezért nagyon lényeges az, hogy mindenki, minden felszólítás nélkül, maga vigye el a bizalmihoz vagy a bizalmihelyetteshez — aki ezzel meg van bízva — a szakszervezeti tagdíját. Ne maradjon el a tagdíjjal, elsősorban azért, mert ezzel megvárja az egész alapszervezet gazdálkodását, másrészt azért se, mert egyszerűbb hawonta meghatározott és előre tervezhető összeget kifizetni, mint esetleg több hónapos elmaradást egy tételben pótolni. Ezért jó, ha a bizalmiak vagy a bizalmihelyettesek figyelemmel kísérik azokat a szakszervezeti tagokat, akik feledékenységéből, vagy más okból nem fizetik rendszeresen tagdíjukat. Törődni kell velük, hogy ne maradjanak el, illetve elmaradásukat rendezzék, s ha szükséges, nevelni kell őket az erkölcsi kötelességek megtartására, a rendszerességre.

Az alapszabály rendelkezik a szakszervezeti tagság folyamatoságának, illetve megszűnésének kérdéseiről is, rendez, hogy mit kell tennie a szakszervezeti tagnak, ha új munkahelyre kerül, milyen időket kell beszámítani, mikor tekinthető a tagság folyamatosnak, és mikor szűnik meg. Ha a szakszervezeti tag egy másik vállalat, intézmény vagy hivatal dolgozója lesz, át kell igazolni az új munkahely szakszervezeti alapszervezetéhez. Különösen a bizalmiak fontos feladata az, hogy ha a munkahelyre új dolgozó kerül, akkor az első perctől kezdve foglalkozzon vele, érdeklődjön, hogy az átigazolás megtörtént-e; amennyiben nem, kezdeményezze azt a dolgozóval, illetve a szakszervezeti bizottságnál.

Rendőrjárőrrel postai gépkocsik nyomában

Dél előtt még sütött a nap, fűlledt, meleg volt az idő, de délutánra beborult az ég, lassú, csendes eső permetezte a poros pesti utcákat. — Ilyenkor nagyobb a balesetveszély, mint bármikor — mondja **Bendó József** rendőrszázós, a Budapesti Rendőr-főkapitányság, Közlekedésszervezési osztályának munkatársa, miközben a gép-

kocsihoz igyekezünk. A garázsánál már vár minket **Németh Gábor** rendőr főtörzsőrmester. Mindhárman beülünk az autóbába és elindulunk arra, a rendhagyó forgalom-ellenőrzésre, amelynek elsőrendű célja a postás kocsik — különböző járatok, a kézbesítők, teherkocsik — mozgásának, közlekedésének megfigyelése.

Ismerős kifogás

A Mező Imre úton haladunk, majd elhagyva az Orczi teret, a Keleti pályaudvar környékére igyekezünk. A Verseny utca és a Murányi utca sarkán két postáskocsi pillantunk meg. Mindkettő szabálytalanul parkol: a saroktól egy-két méterre álltak meg, akadályozva ezzel az arra haladó járművek vezetőinek kilátását. A Verseny utca és a Dózsa György út sarkához érve éppen előttünk kanyarodik ki a 70-es postahivatal kapuján egy csomagkézbesítő kocs. Követjük. A gépkocsi vezető az időjárási és útviszonyoknak megfelelően vezet, a bekanyarodások előtt időben indexel; úgy közlekedik, ahogy kell. A Keleti pályaudvarig kísérik csak, mert ekkor szabálysértő hívja fel magára a rendőrjárőrök figyelmét.

Ha észreveszik a járőrt

Elkezdődnek tanácskozni: merre tovább, amikor észre vesszük a Thököly úton levél-szekrényt ürítő postást. Eppen, hogy mögé állunk, már indítja is a kocsit. Megyünk utána. Szépen, szabályosan váltja a sávokat, egészen a cipőáruházig. Itt azonban későn veszi észre az útra festett záróvonalat, így aztán kénytelen áthaladni rajta. Látszik, hogy egy pillanatig zavarban volt, hirtelen nem tudta eldönteni, hogy elkanyarodjon-e kis ívben jobbra, a Rottenbiller utcára, vagy vál-

lalja ezt a kis kockázatot, s így könnyebben elérheti a Rákóczi úton felállított postaládát. A bizonytalanságnak tán az volt az oka, hogy észrevett minket. Nem követjük tovább. Már csak azért sem, mert egy postás teherkocsi bukkan fel mellettünk, a belső sávban. Ott, ahol a tehergépkocsiknak tilos közlekedniük. Utána eredünk. Alig haladunk mögötte két percig, a gépkocsi vezető meglát minket a visszapillantó tükrökből, szépen kihúzódik a külső sávba.

Kerékpáron csúcsforgalomban

Az eső tovább szemerklél; vigasztalanul. Az egyébként is mindig zsúfolt Kossuth Lajos utca teljes hosszában szinte egymást érik a gépkocsik: kez-

dődik a csúcsforgalom. Áthaladunk az Erzsébet-hídon és közben megbeszéljük, hogy most a Déli pályaudvar és a 114-es postahivatal környékét

„fésüljük át”. Budáról ismét Pestre érve találkozunk először egy kerékpáron közlekedő kézbesítővel. Megkérem gépkocsink vezetőjét, **Bendó Józsefet**, hogy kövessük. Kérésünknek szívesen tesz eleget. A kézbesítő egyenletesen, az út szélére szépen lehúzóva tekeri a pedált. A kocsiban közben arról beszélgetünk, hogy bizony, a kézbesítő egy része elfogadja az alkoholt akkor is, amikor járműre ül, amikor az utcán közlekedik. — Szondáztassam? — fordul hozzám **Németh Gábor**. — Nem is tudom — töprengek, majd úgy döntök (ha már valamilyen határozott választ kell mondanom), állítsuk le, hogy megkérdezhessük: az autósok „erőfőnlényük” tudatában nem „játszadoznak-e” velük az utcán. A forgalombiztonsági szakemberek magukhoz hívják a kézbesítőt, és (ha már így alakult) előveszik a szondát is. Bizony, *alaposan elszíneződött*... Az indok persze itt is megvolt; Csaba napot ünnepeltek...

Defenzív vezetés

A Nyugati pályaudvar felé haladunk. Odaérkezésünkkor kanyarodik ki a Lenin körútra egy postáskocsi. A Robur vezetője a Rudas László utcára, majd innen a Kálmán Imre utcába kanyarodik. Követjük. — *Nagyon szépen, szabályosan közlekedik* — jegyzi meg **Németh Gábor**. Bőlogatunk. A gépkocsi vezető úgynevezett „defenzív módon” közlekedik. Mindenre, mindenre figyel, időben veszi észre, hogy a trolibusz ki szeretne indulni a megállóból — utat enged neki. Majd rövidesen eléri célját: egy mellékutcaiban megáll a járda mellett. Amint továbbhaladunk,

Már éppen indulnánk tovább, amikor feltűnik mögöttünk egy másik kerékpáros kézbesítő. Nincs rajta formaruha, ebből valamennyien sejtjük, hogy diák lehet. Rögön interjút is készítek vele. Szívesen rendelkezésemre áll, pillanatok alatt elfelejtje az első ijedtséget, amit a rendőrök igazoltatása váltott ki belőle.

— *Ha megengedi, megkérdezném a nevét.*

— **Molnár Tibor** vagyok. A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemre járok, egy barátom ajánlotta a postát, amikor megtudta, hogy dolgoznék valahol a nyáron. Nem keresek rosszul, borralaló is csurran-csöppen — igaz, nem annyi, amennyire számítottam —, de az egészben az tetszik igazán, hogy kint vagyok az utcán, a levegőn. Ha sztorira kíváncsi, azzal nem szolgálhatok. Valahogy nem jött még össze, de van rá még egy hetem — mondja mosolyogva. Elbúcsúzunk, beülünk a kocsiba és folytatjuk utunkat.

hátranézek. Látom, hogy a gépkocsi vezető húszéves sincs talán. Lám, a fiatalok se mind versenyzők.

A Rákóczi út és a Nagydiófa utca sarkán a járdán áll egy postás szerelőkocsi. Megnézzük. Kiderül, hogy a kábelifenntartó üzemi szerelő ülnek benne. Amikor **Németh Gábor** megkérdezi, hogy miért állnak itt, azt mondják, hogy a közeli szerelőaknában dolgoztak... S hogy ha már befejezték a munkát, akkor miért nem mennek el? Mert *várják főnöküket, aki egy közeli boltban bevásárol*. (Van ilyen.)

Megjelent az Esti Hírlap!

A Rákóczi úton továbbhaladva észre vesszük, hogy az úton, a gépkocsik között egy fiatalember újságot árul.

— *Nagyon elszaporodtak ezek is* — jegyzi meg **Bendó József**. — Pedig hát szabálytalan, no meg életveszélyes is — fűzi hozzá. — *Kár lenne, ha ők rontanák el a postának az utóbbi években szépen javuló baleseti statisztikáját.*

Mindketten egyetértünk vele. Aztán keresünk egy helyet, ahol kiszállhatok a kocsiból. Elbúcsúzunk. Ők pedig tovább folytatják az ellenőrzést, de most már nem első sorban a postáskocsikat figyelik. Igaz: eddig is rajta volt a szemük mindenben.

Tóth Pál György

Három a magyar igazság, meg egy a ráadás — szokás mondani. Bizom benne, hogy ezúttal a ráadás elmarad. Heves megye területén gyors egymásutánban három postás gépkocsi-baleset történt, szerencsére kisebb személyi sérülésekkel, az anyagi kár azonban jelentős. Nem vigasz, pusztán mentség, hogy a három közül csak az egyik (a képen álló) gépkocsi balesetét okozta vezetője, aki nem vette figyelembe az útviszonyokat, és egy fának ütközött. A másik baleset okozója a rossz útpadka, amely nem volt jelezve, s beszakadt az oszlopokkal terhelt kocsi alatt, a harmadiknak pedig a szembe jövő, elalvó kocsi vezetője volt.

Nagy Péter

Tiszti tanfolyamok tanévzáró ünnepélye

TIZENÖT kisgyermek részére rendezett június elején névadó ünnepélyt a Lipót Távbeszélő Üzem forgalmi csoportjának Dobó Katica szocialista brigádja. Ünnepi műsort a XIII. kerületi Radnóti Miklós általános iskola kisdobosai adtak.

A **DUNA-KANYART** járták be kirándulásképpen a debreceni nyugdíjas postások. Vác és Esztergom nevezetességeinek megismeréséhez a helybeli postás dolgozók nyújtottak idegenvezetőként segítséget.

FELÚJÍTOTT, átépített konyhával, megnagyobbított étteremmel fogadta az idén a turnusonként 120 postás üdülővendéget a hétszéri is kiváló minősített zirci postás üdülő. Most már 12 korszerű faház várja a családokat. A korszerű konyha látja el élelemmel a tündérmajori gyermeküdülőt is. A tervek szerint a mostani társalgó mellé külön presszót és megfelelő rak-tárt építenek.

498-an kezdték meg 1979, illetve (a nappali tagozaton) 1989 szeptemberében tanulmányait, akik közülük 434-nek sikerült a kitűzött célt elérnie. Ők vették át oklevelüket július 7-én a szakszervezetünk székházában társadalmi és szakvezetők jelenlétében megtartott tanévzáró ünnepélyen. A 13 százalékos lemorzsolódás is arra utal, hogy nem könnyű feladatot teljesített a 434 végzős. A levelező tagozatosok (376-an) munka mellett és valamennyien mindennapi családi gondok közepette szerezték meg oklevelüket.

A nappali tagozatosok, lelkes ismeretes társadalmi munkát is vállalva, méltók maradtak a POK Papp József KISZ alapszervezetének jó hírnevéhez, tovább öregbítették azt. Ebből csak egy momentum az, hogy a KPM-hez tartozó tiszt-

képző intézetek szellemi vetélkedőjén elért II. helyezésükkel olyan nagy létszámú intézet csapatát is fölüyesen legyőzték, mint a MÁV-é. Csak a szerencse (vagy a szervezés) kedvezett az első helyezettnek.

Eredményesen tanultak idegen nyelveket, 10-en franciából, 12-en oroszról sikeres postai nyelvvizsgát tettek; a 10 hónapos tanulmányi idő alatt elvégezték a marxizmus-leninizmus esti középiskolát is.

A kimagasló eredményeket szakszervezetünk elnöksége és a posta vezetősége is méltányolta: kül- és belföldi jutalomútdíjában ötven-ötven részeseültek, tizennégyen pénzjutalmat, tizenötöt pedig könyvjutalmat kaptak.

A szakszervezet jutalmait **Csáki Lászlóné** főtthkár, a

posta jutalmait és az okleveleket **dr. Palotás Magda** vezérigazgató-helyettes adta át.

A POK ezen a napon tulajdonképpen megvalósított egy beruházást. Kiképzett 434 közfékadert a postának. Munkájának eredményességét le-mérni ma nem lehet, csak számokkal, átlagokkal. Ez azonban nem minden, az osztályzat kialakításában rengeteg tényező játszik közre. A négyes feletti átlag jónak mondható, de valójában csak akkor könyvelhetjük el annak, ha ez a posta munkájában is érezteti hatását. Még egy tanács: az átvett oklevelek akkor lesznek örök érvényűek, ha birtokosaik szüntelenül tovább képezik magukat akár egyénileg, akár szervezeten.

Szomolányi Tibor

Bizalom

A Helyközi Távbeszélő Igazgatóság jogsegélyszolgálatának gyakorlatából

A kezesség kockázata

A tartós fogyasztási cikkek jelentős hányadát OTP-hitel igénybevételevel vásárolják az állampolgárok. Ez a megoldás főként a kis pénzüi dolgozók számára előnyös, hiszen kisebb előleggel is hozzájuthatnak a kényelmüket szolgáló tartós fogyasztási cikkekhez, és hosszaz, kitartó takarékoskodás helyett csak törlesztienők kell, mialatt már használják a megszerzett javakat. Igaz, fizetni kell kisebb-nagyobb összegű kamatot is, de az több részletre elosztva jelentéktelen teher-többet csupán.

Az OTP hitelakciójának azonban van egy ugyancsak árnyékos oldala is. Ezt, sajnos, csak sokan tudják, de nincs vele *mindenki* tisztában.

Ha ugyanis mindenki ismerné a kezességvállalás hátrányait, akkor bizony bedugulna, vagy csak dögöve menne ez az áruvásárlási forma. Tudott dolog, hogy bizonyos esetekben *kezes nélkül nem kap a vevő áruvásárlási hitelt*, mivel az OTP nem lát biztosítékot a hitel megtérülésére. Ilyen eset áll fenn például akkor, ha a vevő már igénybe vett áruvásárlási vagy más OTP-hitelt, és annak havi törlesztőrésze meghaladja egy havi bérének 33 százalékát. Az OTP által megkí-vánt kezesség fomája a *kész-fizető kezesség*. A Polgári Törvénykönyv szerint a kezes arra vállal kötelezettséget, hogy amennyiben az adós (itt a vásárló) nem teljesíti fizetési kötelezettségét, maga fogja ezt helyette a jogosultnak (itt az OTP) teljesíteni.

A kezes általában mindaddig megtagadhatja a teljesítést, amíg a követelés a kötelezettől behajtható. Ez a sortartó kezesség. A készfizető kezesség ennél sokkal súlyosabb teherrel járó felelősség. A készfizető kezes ugyanis nem követelheti, hogy az OTP először a vásárlótól hajtja be a követelést, tehát vállalja, hogy minden további nélkül fizet a vásárló helyett, ha az bármilyen okból elmulasztja a törlesztő részlet befizetését.

Az emberek nagy része becsületes, ezért viszonylag ritka a kezességvállalással való rosszhiszemű visszaélés. Mégis nagyon sokan megjárják. A kezesek ingyen, barátság-ból, segítőkészségből írják alá az eléjük dugott hitellevelet. Gyors, formális eljárás a legtöbbünk szemében. Munkatársak, barátok, szerelmesek az aláírók. A nem várt bonyodalmak illusztrálására elég a következő két példa is:

Péter Ilona Kovács Pálné televízióvásárlásánál vállalt kezességét. Munkatársak voltak, szinte barátok. Néhány hónappal múlva Kovácsné szült és gyermekgondozási segélyre ment. Közben Kovácsné férje elhagyta, és nincs miből fizetnie a televízió részleteit. Péter Ilona pedig most kénytelen elviselni, hogy csekély 2000 forintos béréből vonják a tartozást.

Keresztes Olgat volt vőlegénye szedte rá. Egy 16 000 forintos dob felszerelés vásárlásánál vállalt kezességét. A fiú elhagyta menyasszonyát, és mivel nem fizet, Olga béréből tiltózták le a még fennálló 9600 forintos hátralékot. A lány kétségbe van esve, mivel eddig is alig jött ki a fizetéséből a nagy albérlési díj terhe miatt. Most évekre tönkre van téve.

A szakszervezeti jogsegélyszolgálat segített mindkét esetben. A jogsegélyszolgálat ízetési meghagyás kibocsátását kérte mindkét adós ellen. Az adósok nem éltek ellentmondással, hiszen felelősségük a kezesekkel szemben vitathatatlan volt. A bíróság által kibocsátott mindkét fizetési meghagyás jogerőre emelkedett, és így végrehajtható lett. Mindkét lány ügye rendeződött. A tanulság azonban a bizalom kérdésén túlmutat. Talán túl súlyos az OTP kezességvállalási rendszere.

Igaz történet lányoknak

Piroska a Balatonon ismer-te meg **Ábrahám Józsefet**, Piroska JSOT-beutalóval nyaralt, Józka haverokkal sátorozott az egyik ismerős villájának kertjében. A diszkóban jöttek össze. Napról napra közelebb kerültek egymáshoz. Éjszakánként a tópart fái alatt sétálgattak, és tették, amit a szerelmesek tesznek.

A két hét egy egész életnek tűnt, úgy érezték, hogy az idők kezdete óta ismerik egymást. Ezért is gondolták természetesen, hogy Józka ott-hagyja sivar albérlését, és odaköltözik Piroskához. Piroska apjával élt, édesanyja évekkor korábban meghalt. Az apa megértőnek bizonyult, leánya már 22 éves volt — ideje férjhez mennie —, megbízott abban, hogy a rokon-szenves Józka gyerek csak elveszi Piroskát, ha látja, hogy milyen rendes családba kerül.

Minden a legnagyobb rendben ment, Piroska főzött, mosott, takarított. A két férfi pedig jó egyetértésben nézte együtt a tévét, sakkozgattak, megvittatták a legfontosabb focihíreket. Október lehetett, amikor Piroska teherbe esett. Józka örömmel fogadta a hírt. Karjaiba kapta Piroskát, ölelte, csókolta, boldogan körül-táncolta édes terhével a kis szobát, amelyben nem is olyan soká hármiasban élnek.

Piroska — ha lehetséges — még boldogabb volt, Remélni sem merte, hogy Józka így örül majd a kis jövevénynek. Barátától nemegyszer hallotta, hogy a fiúk milyen rossz képet vágnak hasonló esetekben. Az ő Jósakája bezeg más. Igazi férfi. Vállalja a szerelem gyümölcsét is. Természetesen most már szó esett a házasságról is. Karácsonyra tűzték ki az eljegyzést. Az anyakönyvvizetőnél is jártak. Az közölte velük, hogy csak harminc nappal később, a várakozási idő elteltével kelhetnek egybe. Ez nemigen zavarta őket, kit érdekel, hogy mit mondanak mások. Fő, hogy ők szeretik egymást. Piroska rendíthetetlenül bízott Jósakában.

Az eljegyzés feledhetetlen volt. Vendégek, gyertyafény, két gyönyörű aranykarika. A villanófényes fotókamera mindezt meg is örökítette. Január elején jött a behívó Jósának, egy hét múlva be kellett vonulnia. Már nem volt idő az esküvő megtartására. Piroska bánkodott egy kicsit, de tudta, hogy nem az esküvőn múlik kettejük — hár-muk — jövője. Józka hetenként írt. Piroska mindig azonnal válaszolt.

Márciusban Józka hazalátogatott. Piroska könnyel áztatta Jóska vállát, zokogva ölelte át rég nem látott szerelmét, jövőre gyermekének apját. Józka egy kicsit hűvös volt. Nem tudta leplezni, hogy Piroska nem a régi: szavá is tette, hogy már nagyon elformátlanodott. Józka másnap elutazott. Piroska egyedül maradt. Lelke is, teste is elnehezedett. Nagyon nehezen viselte el terhességének utolsó idejét. Úgy érezte, hogy a biztos támasz kidőlt mellőle. Nagyon nehéz volt a szülés.

A kisfiú Piroska családi nevét kapta, hiába kérte Piroska, hogy apjáról, **Ábrahám Józsefről** nevezzék el. Hűvösen, idegesen, lenézően kezelték a kórházban, mert csak leányanya.

Ahogy hazakerült Piroska a kis Jósikával, értesítette Jós-kát a gyermek megszületéséről. Józka jött is, örült a szép kisbabának, és Piroska úgy érezte, hogy minden rendbe jött.

Tévedett. Józka többé nem írt, Piroska levelére sem válaszolt, nem nyitotta rájuk az ajtót. Hiába volt a szerelem, hiába volt az eljegyzés. Szegény Piroska mehet a bíróságra, hogy gyermekének apja legyen. A jogsegélyszolgálat neki is segít. Nem kétséges: megnyeri a pert, de keserű pernyertesség lesz az.

A *túlzott bizalomra is rá lehet néha fizetni.*

Dr. Pikó Adrienne

ISMÉT NYUGDÍJBAN?

A Baross tér egyik házá-
nak IV. emeletén a körfolyo-
sót járom meg-meg állva a
megkopott névtáblák előtt,
amikor a szemben levő ol-
dalról egy ötven körüli asz-
zony kiált át hozzám.

— Azt hiszem, engem ke-
res!?

— Komjáthy Gyulánét ke-
resem — mondom (gondol-
tam összetéveszt valakivel).

— Én vagyok az.

Meglepődtem, pedig vele
akartam találkozni. A hetven-
éves nyugdíjas asszonnyal, akit
immár másodszor búcsúztat-
tak el munkahelyén, s kíván-
tak neki békés, boldog öreg-
séget. Búcsú a testtartása,
határozott a kiállása, kemény a
kezfogása.

Öszintén szólva, Anna néni
kissé bosszúsán fogad, s egy-
általán nem akarja, hogy ír-
junk róla az újságban, mert
a munkától még nem búcsú-
zott el. Szeptembertől ismét
dolgozni szeretne, nem zárta
le munkáját. Meggyőződés-
e, hogy míg az ember szel-
lemi és fizikai erejének bir-
tokában van, bármilyen kör-
ülmények között is, akár
pénzért, akár ingyen, dolgoz-
ni kell.

Babits Mihály tolvajnak ne-
vezi az öregséget, mert alati-
tomosan lepi meg az embert.
Elmarad a fürge mozgás, jön
a szemüveg, egyszóval nehéz
lépést tartani a haladókkal.
Anna néni azonban megca-
folta e tézist. Úgy ment nyug-
díjba, hogy a táppénz fogal-
mát nem is ismerte. Űszott,
evezett, egyszóval karbantar-
totta izmait. Igaz, az idén
egy epeműt utolérte, de
nem engedte, hogy kifogjon
rajta. Már a hetedik napon
hazakönyörögte magát a dok-
tortól. A feltétel az volt,
hogy naponta be kell járnia
injekciózásra. Mikor is legyen
rossz a lift? Mikor a leg-
nagyobb szükség lenne rá.
Lépcső ide, vágott has oda,
naponta végigjárta az emele-
teket le és fel. Nagy akarat
kellett hozzá, mint mindenhez
az életben.

— Ezerkilencszáznegyvenben,
29 évesen kezdtem a távirat-

közvetítőben. Aztán jött a
háború. A Mária utcai kollé-
gumban, a régi iskolatársak
között ért a felszabadulás.
Miután kislányom megszüle-
tett, a Budapesti Postaigazga-
tóságra kerültem irodásnak,
1947-ben elvégeztem a SZOT-
iskolát, majd mikor 48-ban
megalakult a Nagyüzemi Pos-
tás Pártszervezet, mint füg-
getlenített pártalkalmazott, ok-
tatási felelős lettem. Akkor
kezdődött tulajdonképpen az
én közművelődési tevékenysé-
gem. Amikor a nagyüzemi
szervezetek megszűntek, a
postaigazgatóságra mentem
vissza osztályvezetőnek. Vol-
tam aztán ügyviteli, személy-
zeti és munkaügyi osztályve-
ző.

— Most nehogy azt higgye
rólam, hogy csak kontárkod-
tam egy életen át. Elvégez-
tem a különböző postai tan-
folyamokat, a pártiskolát és
lettem a felsőfokú műszaki
tisztí és az építésvezetői vizs-
gát. Évekig voltam a Szak-
szervezet Budapesti Bizottsá-
gán kulturális, közben a
Népművelő Akadémián tanul-
tam.

— Hogyan fér meg a köz-
művelődés és a műszakiság?
Olyannyira, hogy nemcsak a
József Távbeszélő Üzem ve-
zetője, hanem a Művelődési
központ társadalmi vezetősé-
gének tagja is voltam öt éven
keresztül. Majd 1967-ben, 27
évi szolgálat után, nyugdíjba
mentem. Azaz dehogyis men-
tem, mert másnapról ismét
dolgoztam a művelődési köz-
pontban, mint népművelő,
egészen most június 30-ig.
Szóval sokfelé dolgoztam.

Komjáthy Gyuláné még
hatvankilenc évesen is brigád-
klubot szervezett, múzeumba-
ráti kört, műszaki ifjúsági
szakkört irányított, s presztí-
zst a mai napig megőrizte.

— Egyedül neveltem kislá-
nyomat. Számomra, hogy kö-
telezettségeimnek eleget te-
gyek, hogy érdemes legyenek
valamire, éppoly fontos, szük-
ségszerű volt, mint az étkezés.
Hogy az emberekben elültet-
sem a vágyat a szép, a jó
iránt, hogy a művészet, a tudás
gazdagságát, formáló erejét
átadom nekik, kötelességem-
nek éreztem. Szeretem az em-
bereket, hiszek nevelhetősé-
gükben. Ezen a pályán lát-
ványos eredményeket elérni
nem lehet, de mégis kitartóan
kell dolgozni. Sok olyan dol-
got van persze, ami bosszant.
Elharapódzott az anyagiasság.
Fáradtak az emberek. És nem
a napi nyolc órai munkától,
hanem az ilyen meg az olyan
mellékállástól. Ma a kocsi,
holnap a nyaraló, no és az
évente külföldre tett látoga-
tásokról ne is beszéljek. De
hová vezet ez az iram?

— Nem azt mondom, hogy
ne menjünk el megismerni

a világot. Menjünk, de ne
azért, hogy holnap dicseked-
jünk Iucukának, Jucikának,
hogy mi hol jártunk, mit vet-
tünk „Spanyolban”!

— Nyugdíjamból élek, és az
nem is olyan sok. Könyvekre
is költök, és hangversenyre
is elmegyek. Igaz, nincs nyara-
lóm, kocsim sem volt soha.
Lakásom? Van. Harminchat
éve egy társbérlet.

A szobákban körös-körül
Picassó, családi festmények s
lányának grafikái függenek,
kinek — mint megtudtam —
annyi szabad ideje sincsen,
hogy egy kiállításra való
anyagot összehozzon. A tani-
tás, a KISZ-titkárság, a tár-
sadalmi munka, no meg a két
gyerek nagyon lekötö az ide-
jét. Nem esett messze fája-
tól...

Csillag Mária

Kiváló brigád

Kiemelkedő munkájuk elis-
meréseként a Posta Kiváló
Brigádja címet kapta Debre-
cen 1 postahivatal távbeszélő-
kezelőinek **Ady Endre szocia-
lista brigádja**.

Így lehetne összegezni egy
mondatban tizenhárom év ke-
mény munkáját — állapítottam
meg magamban, miközben vé-
gignéztem a vaskos kötötté hi-
zott brigádnaplót, amelyet **Ga-
li Istvánné** brigádvezető tett
élem.

Nem volt előttem ismeretlen
a brigád, hiszen annak idején
az Ady-centenárium tiszteleté-
re rendezett brigádtalálkozó-
magam is részt vettem, s tu-
dósítottam az egész napos
programról. Azóta sokszor volt
alkalmam hallani a brigád te-
vékenységéről: volt, amikor ki-
állítását rendeztek, vetélkedő-
kiváló eredménnyel szerepel-
tek, idős nyugdíjasokat patro-
náltak, kirándulást szerveztek
és sorolhatnám tovább a sok
„apró” jó cselekedetüket, amely
végül meghozta számukra e
magas elismerést.

A brigád 1967-ben alakult
tiz taggal, s hogy szakmailag
mennyire jól képzettek, ennek
tanúbizonyosságul álljon itt egy
tény: nyolcan „Kiváló Dolgo-
zó” cím birtokosai és hárman
többször elnyerték „A legud-
variasabb kezelő” címet.

Munkaterületük a távbeszélő-
központ és a tudakozó. Beszél-
getésünkkor is Galiné a tu-
dakozó munkakört látta el.
Sokszor félbe szakította kérde-
seimet a telefoncsörgés, de a
legtöbb esetben röpké másod-
percekig várattott csak magá-
ra, hiszen a kérdéztett számok
nyolcvan százalékát fejből so-
rolta. Csodálkozásom láttán
mosolyogva jegyezte meg:

Élüzem — kitüntetett brigád

Sokat hallatnak magukról

Azok a kedves olvasók, akik
gyakran forgatják lapunkat,
meggyőződhetnek arról, hogy
Budapest 78 postahivatal sü-
rűn hallat magáról. A mint-
egy 700 főt számláló közösség
ismét elnyerte az Élüzem cí-
met, a szemlebizottságtól ötös
minősítést kapott. A mozgó
postások **Béke szocialista bri-
gádja** pedig az elmúlt évi ki-
emelkedő munkájáért megkap-
ta a „Magyar Népköztársaság
Kiváló Brigádja” kitüntető
címet.

A brigád négy tagjával ülök
le beszélgetni. Valamennyien
útra készen, nagy táskákkal
érkeznek: **Lázár Gellért** bri-

gádvezető, **Méder Ádám** Pár-
kányba, **Jeney Jenő** brigádve-
zető-helyettes és **Vladár Béla**
Bécsbe utazik. Fel óránk van
a riportra.

— **Hogyan kezdődött, mikor
alakult a brigád?**

— Pontosan húsz éve, 1961-
ben alakultunk 7 fővel. Az
alapító tagok közül már csak
ketten, **Jeney Jenő** és én ma-
gam maradtunk — kezdi a
beszélgetést **Lázár Gellért**. —
Ez idő alatt háromszor vol-
tunk a vállalat kiváló brigád-
ja, kongresszusi oklevelet is
nyertünk. Számos arany, ezüst,
bronz brigádérmünk van. A
mostani kitüntetést hosszú
évek kitartó, egyenletes jó
munkájával érdemeltük ki. Je-
lenlegi létszámunk 13. Akik
most hiányoznak, azok mind
szolgálati úton vannak. Raj-
tunk kívül **Fehér József**, **Ba-
logh László**, **Esszinger István**,
Fekete Lajos, **Szmutkó Zoltán**,
Vida László, **Horváth József**,
Takács Gábor, **Gódor János**
volt részese tavalyi szép ered-
ményünknek.

— **A brigád valamennyi tag-
ja külföldi utakon teljesít
szolgálatot. Mennyiben tér ez
el a belföldi mozgások mun-
kájától?**

— A szomszédos országokkal
vagyunk szoros kapcsolatban.
Velük cserélünk zárlatokat —

Jeney Jenő és Vladár Béla egy kültaggal, Róth Lajos járat-
kísérővel

veszi át a szót **Jeney Jenő**. —
Ausztriába, Csehszlovákiába,
Romániába és időszerűen a
Szovjetunióba utazunk. Ter-
mészetesen a munka jellege
itt más. A belföldi mozgáso-
sítást menet közben dolgozzák
fel és irányítják az anyagot,
mi csak közvetlen küldmé-
nyeket kapunk és ezeket kell
aztán tév irányítás-mentesen
továbbítani. A külföldi vég-
állomásokon soha nem fele-
dünk, hogy a Magyar Postát
képviseljük. Magatartásunkra
még soha nem volt panasz.
Büszkének vagyunk arra, hogy
brigádunkban a megalakulás
óta — tehát 20 éve — fegyel-
mi büntetés még nem volt.

— **Kongresszusi vállalásai-
kat teljesítették. Hogyan sike-
rült ezt elérni?**

— Amikor az elmúlt évi
vállalásainkat a brigáderte-
kezleten összeállítottuk, na-
gyon körültekintően jártunk
el. Vigyáztunk arra, hogy csak
annyit vállaltunk, amennyit
meg is tudunk valósítani. A
népgazdaság helyzete tőlünk
is színvonalasabb munkát, ta-
karékosabbágot követel. Kezde-
ben volt nehéz időszak, de vé-
gül vállalásainkat maradéktal-
anul teljesítettük. Például a
zárlatlemeradásokat, visszaje-
lentéseket nemhogy a mini-
málisra csökkentettük, hanem
teljesen megszüntettük. A té-
ves irányítószámmal érkezett
levelek feladójának szolgálati
levelezőlapot küldtünk. Ebben
tájékoztattuk őket, melyik he-
lyes irányítószámot kellett vol-
na alkalmazniuk. Kiemelném
a karácsonyi és húsvéti csúc-
sforgalom idején a csomagosz-
tályon végzett munkát. Hiva-
talunknak ezen a területén
még mindig nagy a létszám-
hiány. A brigádmozgalom szép
példája, hogy a nehéz idősza-
kokban hivatalunk 32 szocia-
lista brigádjának tagjai 8 óra
munkát vállaltak a csomag-

osztály megsegítésére. Patro-
nálnunk egy óvodát is. Nemrég
váratlanul elhunyt egy kedves
munkatársunk, **Csombók Imre**.
Felesége által kerültünk kap-
csolatba a visznai óvodával.
Itt „postás sarkot” rendeztünk
be. Selejteztünk postai segéd-
eszközöket: keletbélyegzőt, pe-
csétnyomót, levélszekrényt,
postásapokát és táskát bocsa-
tottunk a kicsik rendelkezésé-
re. A gyerekek így játszva is-
merkednek a postai munká-
val, és talán lesz közöttük
olyan, aki később kedvet ka-
pva ezt a hivatást választja.

A brigádvezetőtől **Méder**
Ádám veszi át a szót.

— A brigádtelehez tartozik
a szórakozás is. Megtakarított
pénzünket betétkönyvben tart-
juk, és ebből fedezzük a kö-
zös programokat. A kulturális
és sportrendezvényeken ott
vagyunk, szeretünk kirándulni,
mozibérletünk is van. A be-
teglátogatás mellett az idén
határoztuk el, hogy nyugdíjas
kollégáinkat is közösen meg-
látogatjuk. Évente egy alka-
lommal a „Benzúr”-ban tar-
tunk a családtagokkal kibőví-
tett brigádösszejövetelt. **Fehér**
aszat mellett, jó vacsorával
egybekötte kitűnő alkalom
kínálkozik a baráti kapcsola-
tok további szélesítésére.

Postatörténetünk tárházából

Ki viszi levelem?

Hunyadi korában a levele-
zések mindennapiak voltak.
Alig volt főúr vagy köznemű
gazda nem Magyarországon,
akinek úgynevezett írdeákja
ne lett volna. Jól sem esett
egyik-másik főúrnak, ha jó
hosszú levelet nem írhatott.
Ekkor már a magyar kuriális
stílus nagyban kezd szerepel-
ni. Ez volt a legkölteibb kor-
szak.

Ezek az idők tele voltak
vándorlással, bűjdossással, sze-
relemmel, vitézséggel, dicső-
séggel. Erre az időre esik az
úgynevezett lovagkorok.
Egyik vagy másik elbűjdosott
lovag, ki otthon hagyta ked-
vesét, elment idegen országba,
hogy fényt, babért szerezzen,
és úgy térjen kedveséhez haza.
És hogy a vágyódott szerel-
most egy-két szóval tudósítsa,
elbocsátá hát leveleivel ked-
venc sólymát vagy hollóját.
Epekedő kedvese pedig fehér
galambtól elküldé neki a vá-
laszt.

Alig van rege lovagról és
haroról, vagy bűjdossásról,
amelyben ily madárról emlí-
tés ne esett volna. Lovagot
nem lehet elképzelni sólyma,
leányt galamb nélkül.

A leveleket vívó sólymok
és galambok oly sebesek, mint
a vágyak, s csakis a költészet
és regék szimbólumával vol-
tak beszórva.

Szépséges románcunkban
Szilágyi Örszébet szerelmes
fiának, a fogoly Mátyásnak,
leveleit hollóval küldte.

Miként kezdjem leveleimet

Amikor 1867-ben az osztrá-
koltól függetlenné vált a Ma-
gyar Posta, első dolga volt,
hogy a postát magyar nyelvű-
vé tegye. A másik: a postahi-
vatalok szaporítása. Csak hogy
még az író-olvasó emberek
közül se tudott mindenki le-
velet írni. A levélírás komoly
tudomány — amint azt neves
nyelvészünk, **Grétsy László**
megállapította — iskolában
kellene tanítani.

Már 1867-ben ügyes, élé-
mes kiadók felismerték a le-
vélírás megtanításának fon-
toságát, és egymás után kezd-
ték megjelentetni azokat a
könyveket, amelyek levélfogal-
mazási mintákat tartalmaztak.
Még századunk harmincas
éveiben is jelentek meg ilyen
könyvek. Ezekből másolták a
cselédányok, kiskatonák a
naív, ostoba sémákat.

A levél elterjedésével egy-
idős a névtelen levél. Az os-
tobaságnak és rosszindulatnak
a tetőfoka. Több ilyen névte-
len levél maradt fenn a rég-
múlt időkben. Volt időszak,
amikor kizárólag zsarolás cél-
jából írták őket.

A névtelen levelekkel való
fenyegetőzés Szegeden is di-
vatba jött, ott pénzt kértek
velük. Följegyeztek egy leve-
let 1868-ban, amelyet a szege-
di préposthoz egy öreg koldus-

asszony vitt. A levél szövege
szó szerint a következő volt:

*Az prépost urnak palánk-
ból. Kapott é fűtiszteendő
nagyaság ur az este levelet
vagy feniglen nem ézenye
mög mert etül füg élete ha-
lála ha kaptt az 50 forintot
ez koldus aszonytól elkülgye
a pizt vagy nem látja sokáig
az nap — világot azt tuggyon
(itt egy szép káromkodás
van) halgatni is az ur mert
mink elszánt embörök va-
gyunk de mödig löhet mink
is élni akarunk, de azt drá-
gán adjuk oda az aszony
vagy aki ezt a viszi pizt
hozon, mert sok kel kölcség*

A prépost urat azonban nem
ijesztette meg a nagy fenyege-
tés, hanem előadta a dolgot
Reményd belvárosi biztosnak,
ki a leírás után a koldust,
másnap megtalálta, és azon-
nal letartóztatta. Ez azt ál-
lítja, hogy a levelet egy ma-
gas, barna, feketébe öltözött
ember adta át neki, azzal a
meghagyással, hogy amit a
prépost úrnál kapni fog, azt a
belvárosi sétányra vigye, hol
kocsin fognak reá többen vá-
rakoizni.

Halmi Ida gyűjtéséből

PROGRAMTERVEZET

az ötnapos munkahét postai bevezetéséhez

Az ötnapos munkahétet az 1013/1981. (IV. 27.) Mt. számú határozat, valamint a Közelekedés- és Postaügyi Minisztérium ágazati irányelvei alapján a posta — a Postások Szakszervezetével egyetértésben — az alábbi program szerint tervezi bevezetni.

1. Alapelvek

A Magyar Posta a szolgáltatások országosan összehangolt biztosítása érdekében egységesen 1982. január 1-től tér át az ötnapos munkahétre. Az áttérésnél érvényesítjük a népgazdasági érdekeket, betartjuk a központi előírásokat:

— az áttérést önérből, a nyitvatartási idők módosításával, de a szolgáltatás jelenlegi színvonalának megtartásával oldjuk meg;

— a posta pénzügyi és gazdálkodási helyzete az ötnapos munkahét bevezetése miatt nem romolhat;

— a posta és a vele kapcsolatban álló szervek közötti folyamatos együttműködést fenntartjuk.

Az ötnapos munkahét bevezetését — a KPM és a posta irányelvei alapján — az illetékes megyei (fővárosi) tanácsokkal koordinálni kell. A megváltozott területi igényekhez igazodva a szükséges hírközlési intézkedéseket (nyitvatartás, lépcsőzetes munkakezdés stb.) időben meg kell tenni.

2. Postai szolgáltatások

Az ötnapos munkahét bevezetését a postaforgalmi szolgáltatásban — a KPM és a posta irányelveinek megfelelően — úgy kell végrehajtani, hogy

— a postai szolgáltatások igazodjanak a megváltozott igényekhez;

— az egyes postahivatalok (fiókposták) nyitvatartási rendje kövesse a lakossági és közlekedési igények változását;

— a hírlapkézbesítést és -árusítást változatlanul kell fenntartani;

— a hét végén zárva tartó postahivatalok kézbesítési területén továbbra is biztosítani kell a sürgős küldemények (távírat, expressz, gyorsan romló csomag) soron kívüli kézbesítését, valamint a segélykérő állomásokról a sürgős távolsági beszélgetéseket és távíratok feladását,

— a távközlési forgalmi igények kielégítéséhez — különös tekintettel a szombati és vasárnapi alapvető szolgáltatásokra — biztosítani kell a műszaki feltételeket.

2. 1. Postaforgalmi szolgálat

2. 1. 1. Postahivatalok nyitva tartása

A postahivatalok nyitvatartási rendjét országosan, egységesen a KPM Postafőosztály szabályozza.

Budapesten

— Budapest 62 és Budapest 72 postahivatal továbbra is folytonos nyitva tartással üzemel,

— hétfőtől péntekig a nyitvatartási idő a jelenlegivel megegyezik,

— szombaton kerületenként egy kijelölt postahivatal tart nyitva 8—14 (egyedi elbírálás alapján 8—12) óráig.

Vidéken

— hétfőtől szerdáig és pénteken a nyitvatartási idő a jelenlegivel egyező,

— csütörtökön az eddig 16 (esetleg 15.30) óráig nyitva tartó hivatalok nyitvatartási idejüket — és ezen belül valamennyi szolgálati idejüket — 17 óráig meghosszabbítják,

— szombaton csak a megyeszékhelyeken egy-egy kijelölt postahivatal 8—14 óráig, a járási székhelyeken és a városokban egy-egy postahivatal 8—12 óráig,

— vasár- és munkaszünetes napokon a megyeszékhelyeken a kijelölt postahivatal 8—12 óráig tart nyitva.

2. 1. 2. A felvételi szolgálat rendje

A felvételi szolgálat rendje változatlan, tehát csak a nyitvatartási idő változásának megfelelően módosul. Ezen felül olyan közelekedésben, amelyekben a postahivatal szombaton zárva tart — a rendszeresített gépkocsijáratok útvonalán egyedi elbírálás és döntés alapján —, gondoskodni kell a belkereskedelmi egységek zsákos befizetéseinek elfogadásáról, esetleg e rendszer kiterjesztéséről.

2. 1. 3. Kézbesítés

— Az egyesített kézbesítésszolgálat rendje hétfőtől péntekig nem változik. Szombaton,

vasárnap és munkaszünetes napokon azonos a jelenlegi vasárnapi renddel.

— A csomagkézbesítést hétfőtől péntekig a jelenlegi rend, szombaton a vasárnappal azonos előírások szerint kell megszervezni.

— A hírlapkézbesítés rendje nem változik, a napilapokat továbbra is a megjelenés napján kell kézbesíteni. Az egyesített kézbesítőknél a szombati és vasárnapi hírlapkézbesítést is elsősorban alkalmi munkavállalókkal kell megoldani.

— A soron kívüli kézbesítő-szolgálatot hétfőtől péntekig a jelenlegi rendszer szerint, szombaton és vasárnap a zárva tartó postahivataloknál a jelenlegi vasárnapi soron kívüli kézbesítési rendnek megfelelően; városokban és járási székhelyeken szombaton és vasárnap 7 és 15 óra között; a fővárosban és a megyeszékhelyeken a jelenlegi rendszer szerint (7 és 21 óra között) kell ellátni.

— Külterületen a házhoz kézbesítő (hagyományos) és a támpontos külterületi kézbesítő-járatokban hétfőtől péntekig valamennyi küldeményt, szombaton a napilapokat kell kézbesíteni. Központosított kézbesítés esetén hétfőtől péntekig valamennyi küldeményt, szombaton a hírlapokat, az expresszleveleket, a távíratokat és a távirati utalványokat, vasárnap és munkaszüneti napokon a napilapokat kell kézbesíteni.

2. 1. 4. Szállítás, járatok szolgálat, gyűjtés

— Szombaton a menetek és a járatok a jelenlegi vasárnapi szállítási rend szerint közlekednek. A 18-as számú vonatokban közlekedő meneteket megszüntetjük.

— Vasárnapokon a küldemények továbbítása a jelenlegi szállítási rend szerint történik, de a postavonatokban közlekedő mozgóposták és mellékkocsik számát — a lehetőségekhez képest — csökkenteni fogjuk.

— A szombaton, illetve a szombaton és vasárnap is nyitva tartó hivatalok a nyitvatartási nap(ok)on egy-egy alkalommal gyűjtik a leveleket úgy, hogy a postaanyagot még aznap továbbítani lehessen.

— A szombaton és vasárnap nyitva tartó hivatalok a felvett anyagnak gépkocsin vagy személyszállító vonatok útján való továbbítása végett a mozgóposta, vagy a góchivatal részére zárlatot indítanak.

2. 1. 5. Hírlapárusítás

A napilapokat a megjelenés napján kell árusítani, úgy, hogy a szolgáltatás színvonala ne csökkenjen. Ezért az árusítást nyitva tartását a jelenlegi szinten kell tartani. A kisebb helységekből a nem postai árusítástól célszerű továbbfejleszteni.

2. 2. Távközlésszolgálati szolgálat

2. 2. 1. A folytonos távbeszélő-szolgálat változatlan marad. A nem folytonos távbeszélő-szolgálatot tartó postahivataloknál a szolgálat megegyezik a nyitvatartási idővel.

2. 2. 2. A postahivatalok tgx-szolgálati ideje változatlan marad, függetlenül a hivatal nyitvatartási idejétől.

2. 2. 3. Biztosítani kell a segélykérő nyilvános távbeszélő-állomásokról a belföldi távolsági beszélgetést és a fontos (haláleset, veradás, kórházi behívás, érkezés stb.) tartalmú távíratok feladását.

2. 2. 4. A munkaszüneti napokon várható disztávírat-feladási igényeknél megfelelő propagandával el kell érni, hogy a „H” jelzésű távíratok előnyeit a közönség nagyobb mértékben vegye igénybe.

2. 2. 5. Szombati napokon a távíratok felvételét és kézbesítését a jelenlegi vasárnapi rend szerint kell megszervezni.

2. 3. Berendezés-kezelés, hibaelhárítás

2. 3. 1. Az eddigi vasárnapi készenléti ügyeleti szolgálatokon kívül — ahol szükséges — szombatra és vasárnapra a helyi és helyközi hálózatok hibáinak elhárítására készenléti szolgálatot kell szervezni.

2. 3. 2. Biztosítani kell, hogy a hibabejelentést — a folytonos szolgálatú hálózatokban — bármikor megtehessek és a hibák vizsgálata megtörténjen.

2. 3. 3. Munkaszüneti napokon a készenléti szolgálatot a várható hibaelhárítási igények figyelembevételével kell megszervezni, illetőleg kiterjeszteni.

2. 3. 4. Gondoskodni kell arról, hogy a munkaszüneti napokon a fontos előfizetői berendezések hibáinak elhárítása megtörténjen.

2. 3. 5. Különösen nagy gondot kell fordítani a segélykérő nyilvános távbeszélő-állomások zavartalan működésére.

2. 3. 6. A preventív tevékenységet — a hét öt napjára — úgy kell megszervezni, hogy az maradéktalanul elvégezhető legyen.

2. 4. Vezeték nélküli távközlési szolgáltatás

2. 4. 1. A vezetékek nélküli távközlésben az ötnapos munkahétre történő áttérés változtatást nem igényel. A szolgáltatásokat a jelenlegi módon kell ellátni.

2. 5. Egyéb szakterületek

2. 5. 1. A hálózatiépítés és magasépítés, valamint a Javító Üzem területén foglalkoztatott dolgozók jelenleg is ötnapos munkahétben dolgoznak. A munkaidő-csökkentés ezekre a területekre is vonatkozik.

2. 5. 2. A speciális tevékenységet ellátó postaszerveknél az ötnapos munkahétre való áttérés megoldási módját a tevékenység jellege, az azzal szemben támasztott igény, valamint a munkaidő s a munkaközi szünet megoldási módja határozza meg.

2. 5. 3. Az egyéb egy műszakos, általános munkarendben dolgozó postaszerveknél a munkaidő és a munkahelyen való tartózkodási idő megfelelő kialakításával kell az ötnapos munkahétet megvalósítani.

3. Munkajogi szabályozások

3. 1. Munkaidő, munkarend

3. 1. 1. — A postánál foglalkoztatott dolgozók munkaideje általában heti 42 óra.

— Heti 40 óra alapulvételével kell megállapítani a jellemzően két- és háromműszakos, illetve folytonos tevékenységű távbeszélő-, táviróforgalmi (kizárólag a nem fizikai forgalmi) szolgálatban dolgozóknak, a Posta Központi Anyaghivatal nyomdai dolgozóinak, valamint a három műszakban foglalkoztatott (24 óránként 3x8 órás munkarendben) dolgozóknak a munkarendjét.

— Változatlanul heti 36 óra alapulvételével kell megállapítani az akkumulátorgyártó részlegek dolgozóinak munkaidejét (a napi munkaidő 8 óránál hosszabb nem lehet).

— Az ór, portás, polgári fegyveres őr munkakörökben, ahol a tevékenység egészben vagy részben készenléti jellegű — az Mt. V. 40. § (3) bek. értelmében — a havi munkaidőket továbbra is változatlan.

— A részmunkaidőben foglalkoztatott dolgozók heti munkaideje — öt nap ledolgozása mellett — a törvényes heti munkaidő arányában csökken.

— Az ötnapos munkarend a hírlapkézbesítőkre és a hírlapárusokra is kiterjed. Amennyiben — a napilapok megjelenéséből adódóan — a heti többlétszabadosnapot nem tudják megoldani, azt összevontan is ki lehet adni.

3. 1. 2. Azoknál a postaszerveknél, amelyeknél szolgáltatási érdekek indokolják — a jelenlegihez hasonlóan — havi, negyedévi, félévi, évi munkaidőkeretet célszerű megállapítani, a heti munkaidő alapulvételével.

3. 1. 3. Az egy műszakban foglalkoztatott dolgozók napi munkaidejét a heti munkaidő — lehetőleg — egyenletes elosztásával kell megállapítani. Pénteki napon a munkahelyen való kötelező tartózkodási idő nem lehet kevesebb 8 óránál.

A munkahelyen történő napi kötelező tartózkodási idő növekedését lehetőleg a reggeli munkakezdés időpontjának előrehozatalával oldják meg.

3. 1. 4. A közvetlen műhelyi és raktári nem fizikai dolgozók munkaidő-beosztása lehetőleg az üzem fizikai dolgozóinak munkaidő-beosztásával megegyező legyen.

3. 1. 5. A heti munkaidőt figyelembe véve a munkarendet, szolgálati beosztást a postaszervek saját hatáskörben szervezzék meg, és szabályozzák úgy, hogy az megfeleljen a szolgáltatásokkal szemben támasztott igényeknek; a munkaidőalap teljes kihasználásának.

3. 2. Munkaközi szünet

Az ötnapos munkahét bevezetésével a munkaközi szünet a törvényes munkaidő-alapot nem terheli. A munkaközi szünet tartama napi 20 perc. Erre díjazás nem jár.

A dolgozóknak a munkaközi szünetet a munkaidő megszakításával — egy műszak esetén kizárólag ilyen módon — kell kiadni, kivéve az alábbi eseteket:

— ha a munkaidő-beosztás, vagy a munka jellege nem teszi lehetővé a munkaidő megszakítását, a munkaközi szünet munkaidőn kívül is kiadható,

— nem jár munkaközi szünet — az Mt. V. 44. § (1) bek. alapján — annak a dolgozónak, aki munkakörénél fogva munkaidőn belül bármikor étkezhet, illetőleg, akinek munkaköre egészben vagy részben készenléti jellegű, valamint rendszeres napi munkaideje a 6 órát nem haladja meg. Ezek a munkakörök: a kishivatalok dolgozói, kézbesítők, gépkocsivezetők, hírlapárusok, mozgóposta utazószemélyzet, őr, portás, házfelügyelő, fűtő. E munkaköröket a kollektív szerződésben kell meghatározni.

3. 3. Többlétszabadosnap

A munkaidőt hetenként öt napra kell beosztani úgy, hogy a dolgozó a heti pihenőnapon belül hetenként egy többlétszabadosnaphoz jusson.

A heti pihenőnapot és a többlétszabadosnapot egybefüggően kell kiadni, szombat és

vasárnap, vagy vasárnap és hétfő kapcsolásával. Ahol erre nincs lehetőség, ott a hét-közben kiadott heti pihenőnap és szabadnap két egymást követő napra essen. Ebben az esetben is havonta egy alkalommal szombaton és vasárnap legyen a pihenőnap. Ez vasárnap és hétfő is lehet a hírlapárusoknál.

Ahol a heti többlétszabadosnapra nincs rendszeresen lehetőség, ott kivételesen az 52 többlétszabadosnapot éves átlagban is ki lehet adni (pl: üdülőhelyeken az időnyellegű nyitvatartás miatt; hírlapárusoknál, hírlapkézbesítőknél).

3. 4. Szabadság kiadása

Az ötnapos munkahét bevezetésétől kezdve valamennyi munkavállaló részére a szabadságot úgy kell kiadni, hogy minden 12 nap szabadnapra jusson.

3. 5. Keresetkiesés pótlása

Az ötnapos munkahétre való áttérés következtében a dolgozók munkabére — a munkaidő mérséklése, illetve a munkaközi szünet munkaidőn kívülre helyezése miatt — nem csökkenhet.

3. 5. 1. Az órabéres dolgozók órabérét a munkaidő-csökkentés arányában 4,8 százalékkal emelni kell.

3. 5. 2. A teljesítménybérben foglalkoztatott dolgozóknál a munkaidő-csökkentésből adódó keresetkiesést a teljesítmények növelésével kell pótolni.

3. 5. 3. A munkaközi szünetre járó díjazás összegével az érintett dolgozók alapbérét emelni kell.

4. Az áttérés gazdasági feltételei, szervezési intézkedések

4. 1. Az ötnapos munkahétet a postának önérből kell megvalósítani. A szolgáltatások jelenlegi színvonalának fenntartása végett a nyereség 75 millió forinttal csökken. A nyereségcsökkenés döntően a hírlapok változatlan megjelenéséből adódó létszám- és bérnövekedés miatt következhet be, s így teljesítménnyel nem pótolható.

4. 2. Az ötnapos munkahét megvalósításához — a bevezetés követelményeinek teljesítéséhez — a legszélesebb körű szervezési intézkedéseket kell megtenni. Ezek kiterjednek:

— a szolgáltatásokkal kapcsolatos feladatok megoldására,

— a kieső munkaidőalap pótlására,

— a gazdasági eredmény csökkenésének ellensúlyozására.

4. 3. Az ötnapos munkahét bevezetéséből adódó munkaidő-csökkentést a következő intézkedésekkel kell ellensúlyozni:

— a gazdálkodás hatékonyságának növelésével,

— a teljesítmények növelésével,

— a termelési, szolgáltatási folyamatok szervezetszervezésének javításával,

— a technológia korszerűsítésével, a gépek jobb kihasználásával, műszaki fejlesztéssel és az újítások hasznosításával,

— a nyitvatartás feltételeihez és a felmerülő igényekhez igazodó hatékonyabb munkarend bevezetésével, a veszteségidők csökkentésével,

— az egész és tört napi munkaidő-kiesések csökkentésével,

— a munkanormák indokolt módosításával (forgalom, melléktevékenység),

— a dolgozók átcsoportosításával és a legszükségesebb létszámbővítéssel,

— a munkafegyver javításával.

4. 4. Az ötnapos munkahét bevezetése miatt bevételkiesés nem lehet. Erről a jelenlegi szolgáltatások körének bővítésével, — üzletpolitikai szempontok érvényesítésével és a teljesítménykövetelmények fokozásával kell gondoskodni. A költségeket és az eredményt érintő intézkedéseknél a takarékos-ságot messzemenően figyelembe kell venni.

5. Általános feltételek

Az ötnapos munkahétre való áttérés postai programtervezetét figyelembe véve a postaszervek programtervezetüket dolgozzák át.

A postai áttérési programot, valamint a postaszervek helyi áttérési programját, a kollektív szerződéshez hasonló módon, augusztus folyamán a dolgozókkal meg kell vitatni és ennek alapján véglegesíteni.

TERVEZET

a Magyar Posta törzsgárdaszabályzatának módosításához

A postai és távközlési tevékenységet ellátó és hosszú szolgálati idővel rendelkező dolgozók fokozott anyagi és erkölcsi elismerése céljából, a postás dolgozók kívánságának eleget téve, a Magyar Posta vezérigazgatója és a Postások Szakszervezete az alábbi

TÖRZSGÁRDASZABÁLYZATOT adja ki.

1. A törzsgárdatagság feltételei

A Magyar Posta törzsgárdájának tagja lehet az a főfoglalkozású dolgozó, aki

- 5 évi, törzsgárdatagság szempontjából figyelembe vehető szolgálati idővel rendelkezik,

- nem áll fegyelmi büntetés hatálya alatt,
- a szabályzat 1.4. pontjában meghatározott egyéb feltételeknek megfelel.

A főfoglalkozású dolgozókkal azonosan kell elbírálni a postaszerveknél működő társadalmi szervek függetlenített tisztségviselőit.

Azt a dolgozót, aki a törzsgárdatagság feltételeinek megfelel, a munkáltatói jogokat gyakorló postaszerv vezetője és az illetékes szakszervezeti szerv titkára együttesen törzsgárdataggá nyilvánítja.

1. 1. Beszámítható szolgálati idő

A törzsgárdatagság szempontjából szolgálattal időnek tekintendő:

- a postánál folyamatosan, megszakítás nélkül munkaviszonyban töltött idő,

- előző postai munkaviszony újbóli alkalmazás esetén csak újból 5 évi folyamatos postai munkaviszony eltelté után számítható be,

- átszervezés útján a postához került híradástechnikai szerveknél (Dial, Elliwest, Prileg, MATART, VÁV), valamint a hírlapterjesztési szervektől 1951. április 1-ig áthelyezett dolgozóknál az e szerveknél eltöltött idő,

- a postai szakember-utánpótlás előmozdítására a postától szakközépiskolába, illetve szakmunkástanuló intézetbe tanárnak vagy októnak áthelyezett, s onnan visszahelyezett dolgozó esetében, a szakközépiskolánál, illetve a szakmunkásképző intézetnél eltöltött idő,

- az 1967. január 1. előtt a gyermek 3 éves koráig a gyermek ápolása, gondozása céljából illetmény nélküli szabadságon töltött idő,

- a 10/1974. (IV. 14.) MúM számú rendelet alapján a felsőoktatási intézmények naplali tagozatán tanulmányokat folytató szakmunkás-képesítő hallgató munkaviszonya szünetelésének ideje,

- tervszerű (szervezett) munkaerő-átcsoportosítással áthelyezett dolgozónál a megelőző (az áthelyezéssel összehangolt) munkaviszonyának időtartama,

- a postától társadalmi szervekhez, fegyveres erőkhöz és testületéhez, a KIPM-hez, az OT-hoz, a MúM-hoz, a PM-hez áthelyezett és onnan közvetlenül visszahelyezett dolgozó munkaviszonyát,

- a postától rokkantsági vagy öregségi nyugállományba helyezett és a nyugállományból közvetlenül a postára aktív szolgálatra visszatérő dolgozók nyugdíjazás előtti postai munkaviszonyát — a nyugállományban töltött idő kiejtésével — folyamatosnak kell tekinteni,

- az 5/1967. (X. 8.) MúM sz. rendelet 10/A paragrafusa szerint munkaviszonynak elismert katonai szolgálati idő, ha a dolgozó a postától vonult be katonai szolgálatra, és le szerelését követően a munkaügyi miniszeri rendeletben előírt időn belül postai munkaviszonyát folytatta.

1. 2. Be nem számítható idő

A munkaviszonyban töltött időt csökkenteni kell

- a megszakítás nélkül 30 napot meghaladó fizetés nélküli szabadság miatti munkaviszony-szünetelés idejével [kivéve, ha jogszabály a munkaviszonyban töltött idő számítása szempontjából ennek az időnek a figyelembevételét rendelte el, pl.: gyes, a tartós külföldi szolgálatot teljesítő dolgozó házasságának megszűnése],

társának munkaviszonya a Minisztertanács 36/1974. (IX. 29.) sz. rendelete értelmében, stb.],

- szabadságvesztés-büntetés,
- javító-nevelő munka,
- tanulmányi szerződés alapján folytatott iskolai képzés időtartamával [17/1979. (XII. 1.) MúM sz. rendelet 11. §].

1. 3. A jutalom folyósításának szünetelése

A törzsgárdatagság szempontjából figyelembe vett időt nem szakítja meg, de a törzsgárdajutalom folyósítása szünetel,

- a tényleges katonai szolgálati idő alatt,
- ha a törzsgárdatagot állásától felfüggesztették,

1. 4. A törzsgárdatagság további feltételei:

- a munkaviszonyból eredő kötelezettségek lelkiismeretes és pontos teljesítése,

- példamutató magatartás,
- a munkafegyelem önkéntes betartása,
- a közösségi munkában való tevékeny részvétel,
- a munkatársakkal való jó kapcsolat.

2. A törzsgárdatagság megszűnése

A törzsgárdatagság megszűnik:

- a munkaviszony megszűnésével,
- kizárással.

2. 1. A kizárás esetei

2. 1. 1. Ki kell zárni a törzsgárdatagok sorából azt a dolgozót, akivel szemben súlyos fegyelmi büntetést szabtak ki:

- áthelyezés büntetés esetében 3 évre,
- egyéb súlyos fegyelmi büntetés esetében 2 évre.

2. 1. 2. Kizárható a törzsgárdából az a dolgozó, akinek magatartása az 1.4. és a 3.2. pontban foglaltak szempontjából kifogás alá esik, és emiatt a törzsgárdatagságra méltatlanná vált.

A kizárás időtartama határozatlan idejű, de legalább 1 év.

A törzsgárdából való kizárást kezdeményezheti

- a szakvezető
- társadalmi szerv,
- a munkahelyi kollektíva.

A törzsgárdából való kizárással a munkáltatói jogokat gyakorló vezető és az illetékes szakszervezeti szerv titkára — a bizalmi csoport előzetes véleménye alapján — együttesen határoz.

2. 2. Értesítés a kizárásról

2. 2. 1. A fegyelmi büntetés következményeként a törzsgárdatagok sorából kizárt dolgozót a munkáltatói jogokat gyakorló vezető erről írásban köteles értesíteni.

2. 2. 2. A szabályzat 2. 1. 2. pontja alapján a törzsgárdatagok sorából kizárt dolgozót, a kizárás okainak részletes indokolásával, írásban kell értesíteni az együttes határozat meghozatalától számított 30 napon belül. Az értesítést a munkáltatói jogokat gyakorló vezető és az illetékes szakszervezeti szerv titkára írja alá.

2. 3. Jogorvoslat

Ha a dolgozó a felvétellel vagy a szabályzat 2. 1. 2. pontja szerint hozott kizárással nem ért egyet, a termelési tanácskozástól vagy azzal azonos szintű testületől kérheti a részéről sérelmesnek talált döntés felülvizsgálatát.

A kérelmet a kizáró értesítés kézhezvételétől számított 15 napon belül a kizáró határozatot hozó, munkáltatói jogokat gyakorló vezetőnél kell benyújtani. A kérelmet a soron következő termelési tanácskozás köteles megtárgyalni, és döntést hozni. A termelési tanácskozás döntése végleges, munkaügyi vita nem kezdeményezhető.

A benyújtott kérelemnek halasztó hatálya van.

2. 4. Újrafelvétel

2. 4. 1. A 2. 1. 2. pont alapján határozatlan időre kizárt dolgozó kizárását követő 2 év után a munkáltatói jogokat gyakorló vezetőnél újrafelvételi kérelmet nyújthat be. A kérelmet a következő termelési tanácskozás köteles megtárgyalni és döntést hozni.

A döntés alapján a dolgozót az elutasításról, illetve a törzsgárdataggá nyilvánítról a munkáltatói jogokat gyakorló vezető és az illetékes szakszervezeti szerv titkára együttesen értesíti.

2. 4. 2. A kizárás idejének letelte után, illetve az újrafelvételt követően a dolgozó törzsgárdatagsága folyamatos marad, a kizárás időtartama is törzsgárdaidőnek számít. A kizárás időtartama alatt esedékessé vált törzsgárdajutalmat a kizárás letelte után, illetve az újrafelvétel alkalmával folyósítani kell.

3. A törzsgárdatagok jogai és kötelességei

3. 1. Jogai

A törzsgárdatag jogait — egyenlő feltételek esetében — előnyben kell részesíteni a többi dolgozóval szemben

- jutalmazásnál,
- béremelésnél,
- kitüntetésre javaslattevésnél,
- jutalomszabadság adományozásánál,
- jutalomudulésnél,
- lakások elosztásánál, lakásépítési akcióban nyújtott segítségnél,
- középiskolai, főiskolai, egyetemi felvételi javaslatoknál,
- gyermek részére tanulmányi ösztöndíj adományozásánál, bölcsődei, óvodai felvételnél, szakmunkástanuló- és szakközépiskolai felvételnél.

A 20 év vagy azt meghaladó, törzsgárdatagság szempontjából elismert munkaviszonnyal rendelkező törzsgárdatag munkaviszonyának felmondásához — a fegyelmi eljárások kivételével — a szakszervezet illetékes szervének előzetes egyetértése szükséges.

A 35 év (nőknél 30 év) vagy azt meghaladó, törzsgárdatagság szempontjából elismert munkaviszonnyal rendelkező törzsgárdatagot nyugdíjazáskor a kollektív szerződésben meghatározott felmondási idő teljes tartamára a munka alól mentesíteni kell. A postától nyugállományba vonult volt törzsgárdatagokat nyugdíjazás foglalkoztatásnál előnyben kell részesíteni.

3. 2. Kötelességei

A törzsgárdatag kötelességeit a törzsgárdatag öntudatosan teljesíti:

- példát mutat a munkában, a szolgáltatások színvonalas ellátásában,

- a szocialista együttélés szabályainak megtartásában,

- törekszik saját és dolgozótársai szaktudásának, politikai és általános műveltségének gyarapítására,

- elősegíti az új dolgozók munkahelyi beilleszkedését,

- megértéssel és türelemmel foglalkozik a fiatalokkal a szakma és a posta megszerettetése végett,

- védi a társadalmi tulajdont.

4. A törzsgárdatagok anyagi és erkölcsi elismerése

4. 1. Törzsgárdajelvény

4. 1. 1. A törzsgárda tagjait — a törzsgárdaidő betöltését követő évben — a következő jelvényes kitüntetésben kell részesíteni:

10 betöltött törzsgárdaidő esetén bronz,

20 betöltött törzsgárdaidő esetén ezüst,

30 betöltött törzsgárdaidő esetén arany (30 év megjelöléssel),

40 betöltött törzsgárdaidő esetén arany (40 év megjelöléssel),

50 betöltött törzsgárdaidő esetén arany (50 év megjelöléssel).

4. 1. 2. A törzsgárda tagját a törzsgárdajelvény adományozásával egyidőben annak viselésére jogosító igazolvánnyal is el kell látni.

4. 2. Törzsgárdajutalom

4. 2. 1. A törzsgárda tagját — a törzsgárdaidő betöltését követő évben — az alábbi jutalom illeti meg:

5 betöltött törzsgárdaidő esetén	1000 Ft,
10 betöltött törzsgárdaidő esetén	1500 Ft,
15 betöltött törzsgárdaidő esetén	2000 Ft,
20 betöltött törzsgárdaidő esetén	2500 Ft,
25 betöltött törzsgárdaidő esetén	3000 Ft,
30 betöltött törzsgárdaidő esetén	4000 Ft,
35 betöltött törzsgárdaidő esetén	5000 Ft,
40 betöltött törzsgárdaidő esetén	6000 Ft,
45 betöltött törzsgárdaidő esetén	7000 Ft,
50 betöltött törzsgárdaidő esetén	8000 Ft.

4. 2. 2. A gyermekgondozási segélyen levő anyák részére a törzsgárdajutalmat az esedékesség időpontjában kell folyósítani.

4. 2. 3. A nyugállományba vonuló törzsgárdatagot a nyugdíjazás időpontjában a következő, magasabb összegű törzsgárdajutalomban kell részesíteni, ha munkaviszonyának megszűnéséig az előző törzsgárdafokozathoz tartozó törzsgárdaidő betöltését követően a várakozási idő fele (2,5 év) eltelt.

4. 2. 4. A sorkatonai szolgálatból visszatérő törzsgárdatagot, ha távollétében a 4. 2. 1. pont szerinti törzsgárdajutalomra jogosulttá vált, munkába állásakor megilleti az elmaradt törzsgárdajelvény és jutalom.

4. 2. 5. A főfoglalkozású részmunkaidős dolgozókat az anyagi elismerés az óraelfoglaltság arányában illeti meg.

4. 2. 6. A munkaviszony szünetelésének időtartama alatt a dolgozót a törzsgárdatag jogai és a törzsgárdajutalom nem illeti meg, tagsági idejét a szabályzat 1. 2. pontja szerint csökkenteni kell.

4. 2. 7. Ha a dolgozó a törzsgárdajutalomra való jogosultság megszerzése után meghal, a törzsgárdajutalmat — mint a postával szembeni munkabéjellegű követelést — az örökösöknek ki kell fizetni.

A következő, magasabb összegű törzsgárdajutalom illeti meg az örököszt abban az esetben, ha a törzsgárdatag elhalálozásáig az előző törzsgárdafokozathoz tartozó törzsgárdaidő betöltését követően a várakozási idő fele (2,5 év) eltelt.

A törzsgárdajutalmat az elhalálozást követően (nem a következő évben) ki kell fizetni.

4. 2. 8. A kifizetés évében a kifizetés időpontjáig történt postán belüli munkahelyváltoztatás esetében a törzsgárdatag esedékes egyösszegű jutalmát az előző postaszerv folyósítja.

5. Eljárási és záró rendelkezések

5. 1. Nyilvántartás

Azonkál, a munkáltatói jogokat gyakorló postaszerveknél, amelyeknél a törzsgárdatag felvételét jóváhagyták, a törzsgárdatagokról nyilvántartást kell vezetni. A nyilvántartás rendszerét külön utasítás szabályozza.

5. 2. Ünnephélys átadása

A törzsgárdajelvényeket minden évben ünnephélys kenetek között kell átadni. Az arany fokozatú törzsgárdajelvényt a közép-fokú postaszerv április 4-i ünnepségén kell átadni.

5. 3. Hatálybalépés

A posta módosított törzsgárdaszabályzata 1982. január 1-én lép hatályba.

A törzsgárdaszabályzat módosításának tervezetét ezúton bocsátjuk társadalmi vitára. A dolgozókkal az ötnapos munkahétre való áttérési programtervezéssel egyidőben — augusztus folyamán — kell megvitatni.

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

az V. országos szakszervezeti amatőrfilm-fesztiválra

A Szakszervezetek Országos Tanácsának kulturális, agitációs és propagandaosztálya, a KISZ KB kulturális osztálya, a Népművelési Intézet, a Vasutasok Szakszervezete, a Szakszervezetek Szolnok megyei Tanácsa, a Magyar Amatőrfilm Szövetség és a Fővárosi Művelődési Ház ötödik alkalommal hirdeti meg az országos szakszervezeti amatőrfilm-fesztivált, s azt október 2—3—4-én rendezi meg Szolnokon.

A fesztivál célja az, hogy minél több új film készüljön a termelőüzemek (vállalatok, intézmények) életéről, munkájáról és az ott dolgozó emberek munkasikereiről. A legjobb filmeket a fesztivál keretében bemutatják.

A pályázat témakörei:

Az üzemekben dolgozók élet- és munkakörülményeinek megjelenítése, a fiatalok be-

illeszkedésének ábrázolása a film eszközeivel. Az alkotások fejezzék ki a szocialista életmód és értékrend megvalósulását a munkahelyen, valamint a szabad időben. A pályaművekben kapjon szerepet a munkásművelődés is. Kísérletképpen videoprogramok is benevezhetők.

Részvételi feltételek:

Pályázhatnak szakszervezeti amatőrfilmklubok, szakkörök és egyéni alkotók a fenti témakörökben készült filmekkel.

A fesztiválon nem vehetnek részt az előző fesztiválokon már bemutatott filmek, illetve nem díjazhatók a filmfesztiválokon már díjat nyert filmek.

A filmek beküldési határideje: szeptember 15. Cím: Vasutasok Szakszervezetének Művelődési Központja, Szolnok, Pf. 98. 5002, (Szolnok, Munkásor u. 1.; telefon 06-56-

13 072). Ugyanítt szerezhető be a pályázat-hoz csatolandó nevezési lap, s bővebb felvilágosítás is itt kérhető.

Díjak:

Fődíj	5000 Ft
I. díj	4000 Ft
II. díj (2 db.)	3000 Ft
III. díj (2 db.)	2000 Ft

A meghirdető szervek a zsűrit felhatalmazták a díjak megosztására, összevonására, esetleg visszatartására is.

A pályázóknak sikeres felkészülést és eredményes részvételt kívánnak a

RENDEZŐ SZERVEK

Kiállítás a Sajtóházban

A szegedi Postás Képzőművész Kör tagjai válogatott, zsűrizett képekkel már sokszor szerepeltek belföldön, külföldön egyaránt. Most azonban csak két alkotó, **Abrahám Mária** és **Fontos Zoltán** kapott meghívást a szegedi Sajtóházban megrendezett kiállításra.

A két amatőr festő különböző stílusú, eltérő ötletekből, meglátásokból fakadó, különböző felfogásban készített festményei jól megfértek egymás társaságában a művészklub falain. Ez alkalom volt arra, hogy a korábbiakkal ellentétben több saját alkotást vonulassanak fel, amelyek szinte áttekinthetetlenek az eddigi pályájukról, fejlődésükről, sikerreikről. Összesen 37 festmény került az április 27-én megnyílt háromhetes kiállításra a nézők, a barátok, a kollégák, az ismerős és ismeretlen érdeklődők elé.

A kiállítást **Hódi Lajos**, a Sajtóház igazgatóhelyettese

nyitotta meg, méltatva a két amatőr művész bemutatott alkotásait, életútjuk jelentősebb állomásait.

Fontos Zoltán a név is kötelezi, igényességre készíti, hiszen édesapja ismert, elismert festőművész, és a közönséget ennek a közeli családi kapcsolatnak a tudata akarva-akaratlanul összehasonlításra készteti.

Az elismerő gratulációk, vélemények, a vendégkönyvi bejegyzések mind arról tanúskodnak, hogy a kiállítás nagy sikert aratott, és a más-más úton járó két festő — saját útját is keresve, egyre magasabb színvonalon alkotva — rátalált önmagára.

A nagy érdeklődésre tekintettel a kiállítást egy héttel meghosszabbították, és még kapuzárás előtt újabb meghívást kaptak a kör tagjai.

— joóné —

Bemutatkoznak a kiállítók

A túlélés ára

Egy ember elveszti állását. Magánügy — mondhatná valaki. — Olyan konfliktus, amely gyakorlatilag őt magát és családját érinti. Nem kavar mélyebb hullámokat, csupán azok sajnálkoznak vagy háborognak fel, akik a szenvedő fél rokonai, ismerősei.

Közügygyé mindez akkor válik, ha az elbocsátás tömeges. Ha nyomában az elkeseredés sztrájkjaiban, tüntetéseiben robban ki. **A túlélés ára** című nyugat-német-francia film azonban nem ilyesfajta vetületet vizsgál. **Hans Noevert**, a rendezőt, látszólag inkább az érdekli, hogy egzisztencia (a társadalmi helyzet) megrendülése milyen visszahatást válthat ki egy hétköznapi emberből.

Joseph C. Randolph, a történet hőse ugyanis nem hétköznapi módon vonja le maga részéről a tanulságokat. Elbocsátásának híre úgy éri, mint a villámcsapás. Egyik napról a másikra minden megváltozik életében, s ráadásul az a főnöke közli vele (lélektelen módon, írásban) a tény, aki-vel előző nap még szokás szerint baráti kettősből golfozott.

Találón állapítja meg a film egyik nyugati kritikus: Európában ilyenkor az ember becsukja az ablakot és agyonlövi magát. Az Egyesült Államokban ellenben kinyitja az ablakot és az utcára lök. Nos Joseph C. Randolph is így cselekszik. Vásárol a közeli üzletben egy puskát (szabadon vehető) és kapásból lelövi a cég öt vezetőjét, akik szerinte vétkesek abban, hogy egyik pillanatról a másikra utcára került.

Joseph C. Randolph „lépése” talán rendkívülinek tűnik, még az előbbi megjegyzés fényében is. Ám az, ahogy az amerikai kisváros, Jefferson City tudomásul veszi a történeteket, bátran mondhatni, tipikus. (Mint ahogy maguk az események, ha nem is pontosan ilyen formában, de meg-

történtek, csupán a forgatókönyv a gyilkosságokat összekapcsolja egy másik, nagy port felvert esettel: bizonyos mérgező vegyi anyagok történelmével.)

Ilyen körülmények között érkezik a tett színhelyére egy svájci újságíró, Wintermantel, akit a szenzáció híre csalt ide, de az európai józan ész képével a mélyebb összefüggéseket igyekszik megérteni. Ő válik a film első harmada után főszereplővé, a rendező szócsövévé!

Hans Noever sajátos filmet készített. Nem engedett a felszínnek, a rendkívüli eset csábításának, hanem krimi helyett mintegy görcső alá helyezte az amerikai kisváros társadalmát, bemutatva azokat a tömegindulatokat, amelyeket az öt értelmetlennek tűnő gyilkosság kivált, és azt érzékelteti, mint válik a pillanatszerű felindulásból eredő bosszú újabb ártatlanok halálának okává. A rendező nagy gondot fordított a történet érzékelés légkörének megteremtésére. **A túlélés ára** eredeti helyszínén készült, sőt — bár a kópia szinkronizálva van — érdemes megemlíteni: az eredeti példányban a szereplők angolul beszélnek, hogy még hitelesebb legyen minden.

A nyomozás eredménye végül, ha sejtelmes módon is, de elvezet a lényeghez. Megmutatja, hogy a nemzetközi nagyvállalatok a voltaképpeni igaz urak, s az államapparátus, a törvény csak eszköz számukra.

Régi ismerősünk, a kitűnő francia színész, **Michel Piccoli**, mint a svájci újságíró elegáns bizottsággal jár-kezel abban a Jefferson City-i lidércnyomásban, amely számára (és számunkra is) idegen. Pártnevei közül említést érdemel: **Ben Dova** (Jim, az öreg taxis) sajátosan egyénített figurája. Kitűnő az operatőr: a nemzetközileg is jegyzett **Walter Lassaly**.

Ábel Péter

Könyvtári óra: egész nap

— Az alagsorban a 8-as szoba — igazít utba a portás a Posta Kísérleti Intézet kapujában, aztán még hozzáteszi: ki van írva.

Szembetűnő az ajtón a könyvtár felirat. Három más név mellett megtalálom a keresettet, **Magasházi Attiláné** is. Belépve valóban könyvtárban érzem magam. A szobának majdnem teljes hosszában üvegezett szekrény sor húzódik, bennük vagy ezernyi könyv.

— Valójában labor, iroda, könyvtár és minden egyéb, amire a helyszűke szorított bennünket — magyarázza a szekrények mögött előjövő **Magasházi**. Három mérnökkel dolgozunk itt együtt. Most éppen egy óriási feladaton, a pcm felügyeleti rendszerén: Budapest átkérőhálózatának jelentős része pcm-mel működik. Én technikusként veszek részt ebben a munkában, most nyomtatott áramkört tervezek készítek.

— És közben könyvtáros is...

— Gyakorlatilag egész nap nyitva tartó könyvtárunk van, bármikor jöhetnek, kiadom a kért könyvet. Nagyon jó, hogy abban a szobában van a könyvtár, ahol egyébként is dolgozom.

— Nem zavarja?

— Nem, szívesen adok ki bármikor könyvet. Tudja, a kísérleti munkát is nagyon szeretem, mert sokrétű, változatos, de a könyvtárosi is az. Gyűjtöm a könyveket. Ott-hon is van vagy annyi, mint itt.

— Hány kötetes ez a könyvtár?

— Úgy ezer-ezernégyezer közötti, akad itt minden: kézikönyvek, lexikonok, ebben a szekrényben versek. Ebbe a másikba a szépirodalmat tettem névsor szerint, lent a filozófiai, társadalomtudományi könyvek vannak. Itt meg az életrajzok, az utolsó szekrénybe pedig a földrajzi, történelmi, műszaki és egyéb könyveket tettem. Így könnyen megtalálom mindent, és annak is kedves, aki maga akar választani.

— Gyakran cseréli ki a könyvvállományt?

— Évente három-négyyszer.

— Nem kevés ez?

— Nem, mert néhány könyvhöz ragaszkodunk, hiszen gyakran keresik. Például az iskolás gyerekek kötelező olvasmányait, a lexikonokat, a kézikönyveket nem adom vissza. Az újabbban megjelent köteteket így is megkapom. Gyakran megyek be néhány darabért a Postás Művelődési Központba, a Központi Könyvtárba, hiszen a miénk csak letéti könyvtár. Rendszerint többet hozok, mint amennyire elindulok. Meglátok valamit, vagy ajánlanak, aztán hozom azt, amit elbírok. Csak a negyedévi szállításoknál adok csit a Központi Könyvtár.

— Milyen a kapcsolatuk?

— Nagyon jó és rendszeres. Csak egy telefon, és félretesszük részemre a ként műveket. Meghívunk rendezvényeikre, előfizetik az újságokat, folyóiratokat. Tájékoztatót kapok arról, hogy milyen új könyveket vettek, kijelöl-

lóm, mit kérek, aztán csak bemegyek érte.

— A központból nem látogatnak ide?

— A könyvtárosok el szoktak jönni leltározni kétvétenként...

— Mióta kezeli ezt a letéti könyvtárat?

— Elég régen, már meg is kell nézni a dátumot: 1974 óta. Akkor végeztem egy könyvtárosi tanfolyamot a művelődési központban, voltunk vagy harmincan. A postaszervek letéti könyvtárosaikat szervezték egyhetes tanfolyamot.

— Sok idejét köti le ez a szakszervezeti feladat? Tudom, hogy nagyon várják otthon, nyolcéves a kislánya...

— Nem vesz el a szabad időmből és a munkaidőmből sem. Ha mégis, azt úgy, hogy nem veszem észre. Igaz, munka- vagy ebédidőben jönnek hozzám általában. Utbaesik a könyvtár... Mindenki ismer, 15 éve dolgozom itt. Amerre járok, megszólítanak...

— Régebben ez a helyiség könyvtár volt, de tárgyalóteremnek is használták. Akkor könyvtári órákat tartottunk. Nem volt jó. Így viszont a két feladatom egyidőben el tudom látni. És többen is jönnek.

— Hány olvasója van?

— Tag úgy 90, de rendszeres olvasó kevesebb. Vagy 200-an dolgoznak a kísérleti intézetben. Van aki csak krimiért jön, van aki válogat, a műszaki irodalmat a műszaki könyvtárból veszik.

Javában tart a beszélgetés, amikor belép **Szabó Lajos** tudományos munkatárs; egy katalógust keres.

— Gyakran jár ide?

— Sokszor a napi munka is idehoz, egyébként csak időnként jövök, de akkor sok könyvet viszek. Az itteni állományban körülbelül a felét olvastuk már a családdal. Katalógusból válogatunk szépirodalmat, tudományos fantasztiкус könyveket, néha útleírásokat.

— Mennyire van megelégedve ezzel a kis könyvtárral?

— Néha olyan könyveket is megtalállok itt, amelyeket a **Szabó Ervin** Könyvtárban sem. És mindig van választék, pedig aránylag nincs sok könyv; szegény **Szusa** nem is tudna többet elhelyezni. Azért még nem fordult elő, hogy ne találjam volna valami újat, érdekeset. Olyasmiről viszont tudok, hogy a kért könyv sem itt, sem a központban nem volt meg, és **Szusa** otthonról hozta el. Most is van már egy listám arról, amit el akarok olvasni. Véleményem szerint több tudományos fantasztikus írás kellene, persze, én ennek vagyok a megszálítottja... Igaz, lehet, hogy így jobb: rákényszerülök arra, hogy mást is olvassak...

— Készítettem egy katalógust, az olvasók többnyire abból választanak, néha még haza is viszik — veszi vissza a szót **Magasházi**.

— Ennyire szoros a kapcsolat az olvasókkal?

— Nemcsak mint könyvtáros, hanem egyébként is barátságban vagyok a munkatársakkal.

Könyvtér bármikor be lehet jönni...

— A kutatók tudják, hogy mit akarnak olvasni, kialakult érdeklődési körük van. A fizikai dolgozókkal viszont más a helyzet, velük nincs meg mostanában a szükséges kapcsolat. A régiek közül alig dolgoznak már itt, az újak viszont elmennek, mire megismerhetném őket... Tudom, az egyik legfontosabb feladatom, hogy azokkal szerettem meg a könyveket, akik még nem rendszeres olvasók. Nekik lenne szükségük segítség-

re, irányításra. Azt tervezem, hogy megpróbálom belépésük után azonnal felkeresni az új dolgozókat.

Magasházi Attiláné régóta végez társadalmi munkát, kezdetben a KISZ-szervezet agitprop. titkára volt, később brigádvezető lett, majd szakszervezeti bizalmi. A könyvtárosi munkát kislánya születése után vállalta, és ahogyan végzi, azon meglátszik a sokéves tapasztalat — meg az, hogy örömmel csinálja.

Szirmai Mária

Közmondások az étkezésről

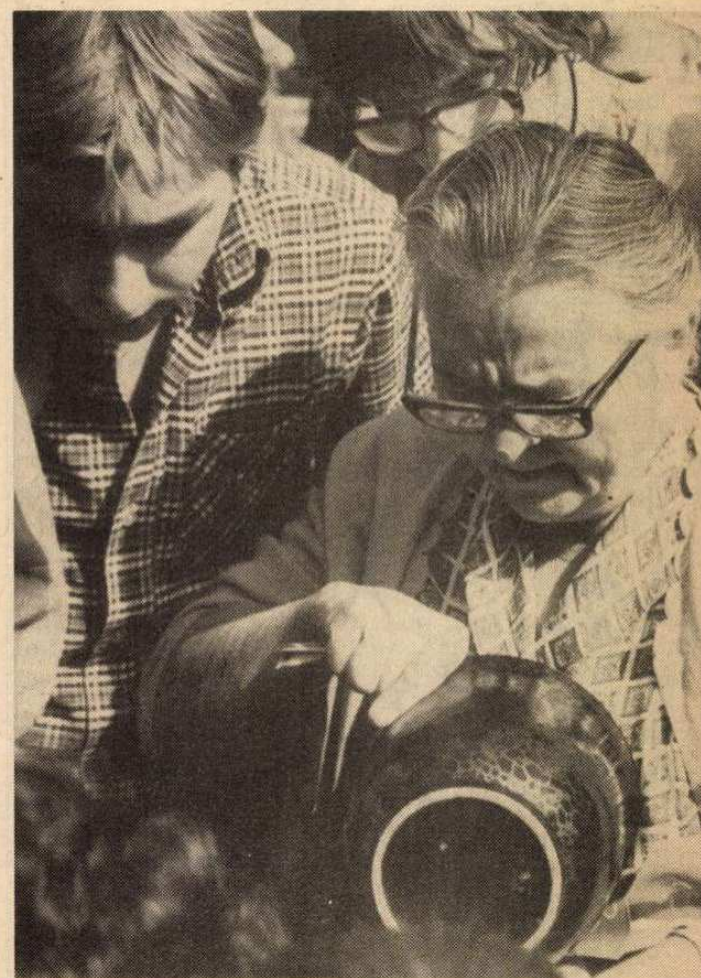
A sportban az aktivitás, az abba, amikor a legjobban étkezésben a passzivitás — ez jellemzi az egészséges életmódot. Néhány nemzetközi közmondást közreadok az egészséges étkezésről:

- A diétába belehalni nem lehet, a falánkságtól viszont szétpukkadsz. (Orosz)
- Aki éhesen fekszik, egészségesen ébred. (Angol)
- Kelj ötkor, ebédelj kilenckor, vacsorálj ötkor, fekdj le kilenckor, s megéred a 99-et. (Német)
- Nem azért élünk, hogy együnk, hanem azért eszünk, hogy éljünk. (Francia)
- Aki teletömi a hasát, saját fogával ássa meg a sírját. (Osi orosz)
- Kevés vacsora, de utána is tégy ezer lépést! (Római)
- Pompás étkezőasztal, díszes szervírozás, hús rágás, egy nyelés — száz éven át. (Angol)
- Legjobb étvágygerjesztő az éhség. (Spanyol)
- Az étkezést akkor hagyj

Dénes Géza gyűjtése

Fényképezőgép — postás kézben

SIÓFOKI PIAC

Birkás Sándor díjnyertes felvétele

Természetjárás — autóstoppal

Gazdag program a XIX. országos postás természetbarát-találkozó

A kitűzött időpont előtt már jó fél évvel előbb elkezdtek a szervezést a Budapesti vidéki Postaigazgatóság Területi Szakszervezeti Bizottságának rendezői, hogy az idei XIX. országos postás természetbarát-találkozóhoz minden szempontból kifogástalan házigazdái lehessenek.

A június 12-14-én megtartott turistaesemény 42 postaszerv 576 jelentkezője közül többben családjukat, gyermekeiket is elhozták, így a teljes létszám végül is több mint 600-ra szaporodott.

Az időjárás és a rendezők, akiknek a tatai és a tatabányai egyes hivatal, valamint a Komárom megyei Távközlési Üzem szakértői segítettek sokat a helyszínen, kellemes kikapcsolódást ígérő hangulatot teremtettek az ország különböző részeiből a már péntek estére Tatára érkező vendégeknek. Az állomáson fogadóbizottság köszöntötte és kísérték őket autóbusszokon szálláshelyükre: a kényelmes hotelekbe, üdülőkhöz.

A szombati korai ébresztő — amihez a tatabányai bánya- és fűtőszekerek pattogó ritmusai csatlakoztak — és a reggeli után kezdődött meg az arra a napra tervezett legérdekesebb, igazi turistáknak való program: a természetjáró akadályverseny. Az erre nevező, általában 3-3 tagú, 47 csapatnak a tatabányai útvárosi KOMÉP Szálló és a vértesszöllősi szabadtéri múzeum közötti 14 kilométeres útvonal egyes állomásain kellett tájékozódási és elméleti feladatokat megoldania. És noha a versenyzők közül néhányan útközben „elkallód-

tak” — az egyik eltévedt csoport például, közderültésre autóstoppal érkezett a célhoz —, a többség jól vizsgázott. Teljesítve a maximális 840 pontot a legjobban a Budapesti Távközlési Igazgatóság 5. számú csapata, amely mögött csupán két ponttal maradt le a második helyezett Soproni PSE 2., és hárommal Komárom megyei Természetbarát Szövetség tagjaiból álló zsűri pedig korrekt, pártatlan volt. Így az első hat gárda egyenkénti tárgyjutalma, s a 7-10. helyet elérték pezsgőajándéka igazságosan került a legjobb kezekbe, illetve ez esetben — a legjobb „lábakhoz”.

De akik nem neveztek az akadályversenyre, azoknak is bőven volt miből válogatniuk: e napra szerveztek még ugyan-

is városnézést Tatára (itt a helyi postaszervek dolgozói bizonyultak segítőkész, lelkes kalauzoknak) és gyalogtúrát a Vértesszöllőre, továbbá autóbussz-kirándulást Esztergomba (itt az volt a ritka élmény, hogy még a bazilika tetejéről is lehetett gyönyörködni a panorámban); Vértesszöllő-Majkra (a híres „Samuhoz”, az előemberhez, illetve a majki kastélyhoz), valamint Agostyánra, az arborétumba. És hogy ezek az élmények ne csupán élvezetek, hanem maradandóak, tanulságosak is legyenek, arról a tatai Volántourist szak-képzett túravezetői gondoskodtak.

Vasárnapi programjukat szabadon választhatják meg 14-én a vendégek az esti hazautazásig; sétáltak a városban, a környéken, gyönyörködtek a tóban, s amire még szintén al-

kalmat adott a kétnapos találkozó: sok, egymást régen nem látott kolléga hajdani közös élményeinek felelevenítésére, új barátságok szövődésére.

Az igényeket minden szempontból kielégítő összejövetelről — melynek valamennyi résztvevője jelvényt és emléklapot kapott ajándékba — méltán távoztak hát szép emlékekkel a postás természetbarátok, akiknek a teljes ellátásán, a kellemes programokon kívül még orvosi ügyeletet (ilyen segítségre szerencsére nem lett szükség) is szerveztek a rendezők a Budapesti vidéki Postaigazgatóság Területi Szakszervezeti Bizottságának függetlenített munkatársai, karöltve a helybeli aktivistákkal, valamint a Szakszervezetek Komárom megyei Tanácsának segítőkész munkatársaival.

— simon —

TORNAMUNKA KÖZBEN

1. Kiindulólhelyzet: zárt állás, kéz a csipőn. 1-4. ütem: szökdelés helyben négyszer. 5-8. ütem: szökdelés jobb láb bal térdemelésével négyszer. 9-16. ütem: ellenkezőleg.

2. Kiindulólhelyzet: terpeszállás, kéz a csipőn. 1-3. ütem: fejjfordítás balra háromszor. 4. ütem: kiindulólhelyzet. 5-8. ütem: ellenkező irányba.

3. Kiindulólhelyzet: zárt állás, kéz a mellnél. 1-4. ütem: könyökkihúzás hátra négyszer. 5-8. ütem: egyik kar magas, másik mélytartásban, váltogatott karhúzás hátra négyszer.

4. Kiindulólhelyzet: terpeszállás, kar magastartásban. 1-2. ütem: törzshajlítás előre kétszer, karlendítéssel a terpesztett lábak között hátra. 3-4. ütem: nyújtással kiindulólhelyzetben keresztül törzshajlítás hátra kétszer.

5. Kiindulólhelyzet: terpeszállás. 1-3. ütem: jobb kar

lendítése magastartásba, bal kar lendítése a hát mögé és törzshajlítás balra háromszor. 4. ütem: kiindulólhelyzet. 5-8. ütem: ellenkező oldalra.

6. Kiindulólhelyzet: terpeszállás, kéz a tarkón. 1-3. ütem: térdugózással törzsfordítás balra háromszor. 4. ütem: kiindulólhelyzet. 5-8. ütem: ellenkező oldalra.

7. Kiindulólhelyzet: terpeszállás. 1-3. ütem: térdugózással taps a test előtt háromszor. 4. ütem: térdnyújtással taps a hát mögött.

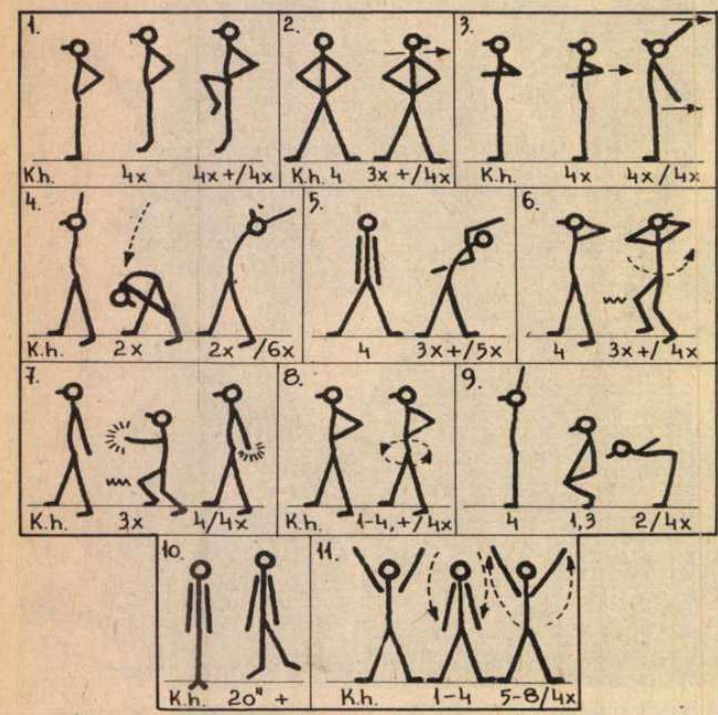
8. Kiindulólhelyzet: terpeszállás, kéz a csipőn. 1-4. ütem: csipőkörzés balra. 5-8. ütem: csipőkörzés jobbra.

9. Kiindulólhelyzet: zárt állás, kar magastartásban. 1. ütem: ereszkedés guggolóállásba kéz a térdén. 2. ütem: térdnyújtással törzsdöntés előre, kar oldalsó középtartásban. 3. ütem: guggolóállás, kéz a térdén. 4. ütem: kiindulólhelyzet.

10. Kiindulólhelyzet: zárt állás, szökdelés helyben változtatott láblendítéssel oldalt hússzor.

11. Kiindulólhelyzet: terpeszállás, kar magastartásban. 1-4. ütem: karleengedés oldalt mélytartásba kilégzéssel. 5-8. ütem: karemelés kiindulólhelyzetbe belégzéssel.

Bihari Gyula

A Budapesti Távközlési Igazgatóság fiataljainak kulturális és sporttalálkozója

Ez év júniusában a Budapesti Távközlési Igazgatóság 250 fiatalja adott találkát egymásnak Tatán. Ifjúsági kulturális és sporttalálkozó immár ötödik alkalommal volt a TIG-en, így már érdemes összegeznünk e nagyszabású rendezvény tapasztalatait. Erről kérdeztem a legilletékesebbet, dr. Szarka Györgyöt, a TIG területi szakszervezeti bizottságának titkárát.

— Ez ideig évente tudtuk megteremteni annak lehetőségét, hogy az igazgatóságon kiemelkedő gazdasági és társadalmi munkát végző fiatalok találkozója létrehozzuk. Az a célunk, hogy az üzemek fiataljainak barátságát elmélyítsük. A különböző területeken dolgozók megismerjék egymást, beszéljenek munkájukról, gondjaikról. A sport- és kulturális vetélkedők nemes versengést hoznak, a szabad idő hasznos eltöltését segítik, jó szórakozást nyújtanak.

— Ezek után vegyük szemügyre az idei találkát! Milyenek értékeli a tanácskozásokat, szekciósüléseket?

— Nagyon hasznosoknak. A vitaműsorok, szekciósülések lehetőséget teremtenek az eleve gondolatok kicserélésére és a szemlélet formálására. Az ifjúsági fórumra minden évben, tehát az idén is meghívtuk az igazgatóság gazdasági és társadalmi vezetőit. Így a fiatalok kérdéseire a legilletékesebbek közvetlenül válaszolnak.

— Mivel fiatalokról van szó, természetesen a pályakezdés és a beilleszkedés gondolatai képe-

ték a legvitatottabb kérdéseket. Nagyon sok észrevétel hangzott el a fiatalok bérezésével, munkahelyi körülményeivel kapcsolatban. Szó volt a továbbtanulás és a szakképzés lehetőségeiről is.

— A meghívó és a programfüzet sport- és kulturális találkozózt említett. Ez miből állt?

— Úgy szerveztük a versenyeket, hogy mindenki bizonyítani tudja ügyességét, rátermettségét. A kulturális műsorok pedig szórakozást, kikapcsolódást nyújtottak.

— Az első napon kislímeket néztek a fiatalok, majd az üzemi csapatok szórakoztató, humoros, kulturális műsorát hallgathatták, este pedig rockhangversenyen vehettek részt. A második napon a sportversenyeket bonyolítottuk le. Ezek között szerepelt: férfi kispályás labdarúgás, vegyes kispályás labdarúgás, vegyes röplabda, kocogás, kajakverseny, tollaslabda és sportlövészet. Este diszkóműsorral zártuk a programot. A harmadik napon jórészt versenyt szerveztünk, majd az eredményhirdetés és díjkiosztás után vonattal indultunk vissza Budapestre.

— Tapasztalataik nyilvánvalóan utmutatást adnak a jövőre. Mik a további terveik?

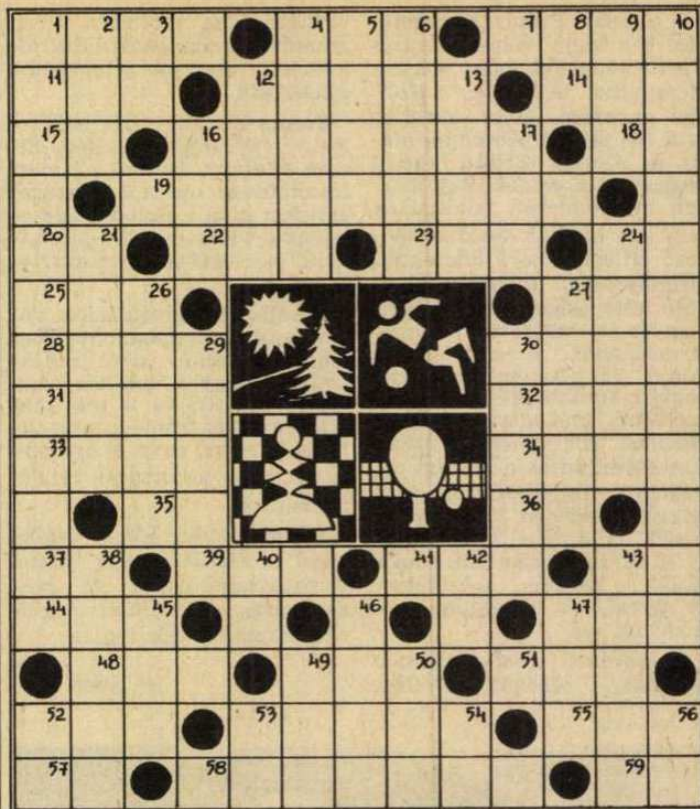
— Mint említettem, idáig évenként létre tudtuk hozni a fiataloknak e nagyszabású találkozóját. Sajnos, a rendezés költségei — gondolok itt a szállásra, étkeztetésre — oly mértékben megnövekedtek, hogy ezután valószínűleg már csak kétféleképpen tarthatunk hasonló jellegű találkozót.

— Már most is foglalkozunk azonban az átszervezés gondolatával, keresve annak lehetőségét, hogy eddigi hagyományainkat tovább folytatva céljaink megvalósuljanak.

— Szakszervezeti munkánkban a következő időszak kiemelkedő feladata az ifjúsági parlamentek előkészítése, ezeken a fórumokon fiataljaink érdekeinek képviselése és védelme.

Tánczos Sándor

Készülünk az országos kulturális és sportnapra

Már szép hagyománnyal rendelkezik az évenként megrendezett országos postás kulturális és sportnap. A versenyprogramban szereplő sportágak közül helyezettünk el néhányat keresztrejtvényünkben.

VÍZSZINTES:

1. Állati lakhely. 4. Országos kereskedelmi vállalat nevétű. 7. Lét. 11. Tengeri hal. 12. Szűrőrács. 14. Az írni ige régies múlt idejű alakja. 15. Csont latinul. 16. Görög színész. 18. Ruhakellék. 19. Sportág. 20. Igekövető. 22. Ritka női név. 23. Mezőgazdasági eszköz. 24. A diszprórium vegyjele. 25. Énekhang. 27. Filmfélé. 28. A biblia szerint Dávid király székhelye volt. 30. Régi iskolatípus (+ ék.). 31. Papagáj-név. 32. Folyó Olaszországban. 33. Az anyag legkisebb része. 34. ...nózis (kórmegállapítás). 35. Kefe egynemű betű. 36. Igevégeződés. 37. Idegen igen. 39. Az egyik szülő. 41. Fejér megyei község. 43. Morze-hang. 44. Neves költőnk. 47. Kukucs-kál. 48. Terrorszervezet volt. 49. Testrész. 51. Görög törzs. 52. Karbantartó munka. 53. Alaszka folyója. 4. Bering tengerbe ömlik. 55. Bírói ügy. 57. Helyhatározó. 58. Sportág. 59. Személyes névmás.

FÜGGŐLEGES:

1. Sportág (névelővel). 2. Hím állat. 3. Fém. 4. Női név. 5. Bajt okoz-e? 6. Francia regényíró. 8. Kínai név. 9. Fizikai fogalom. 10. Sportág. 12. Csont és bőr. 13. Autómárka (fon.). 16. Edény. 17. A más-salhangzókat kiejtve női név. 21. Nobel-díjas angol költő, író. 24. A vadászat istennője. 26. A szájjüreg és a garat közti rész. 27. Vegyi úton bort tisztít. 29. Mitológiai alsóbbrendű istennő. 30. A hibás íráson segít. 38. Élőszóban terjedő csattanós történet. 40. Görög betű. 42. Folyó a Szovjetunióban. 43. Tágas helyiség. 45. Keleti szarvasmarha fajta. 46. Sportág. 47. Csőr. 49. A szél igéje. 50. Helyesen. 52. Külföldre feladott, táviróhívásban maradó távirat jelzése. 53. S-sel a végén angol igen. 54. Asszonynevek végződése. 56. Sír (np.).

— Bánhidai —

Beküldési határidő: augusztus 10.

Előző rejtvényünk helyes megfejtése: Siklós, Boglár, Almádi, Római-part, Hévíz, Zsárfürdő.

Könyvtárlányt nyertek: Drácz Mártonné (Oszkó), Eigner Jánosné (Várgesztes), Hering Józsefné (Pécsvárad), Nagy Lajosné (Budapest), Tóth Ferenc (Nyírájkó).

„Híros Kupa” sportnap Kecskeméten

A Bács-Kiskun megyei Távközlési Üzem szakszervezeti bizottságának sporttevékenysége az utóbbi néhány évben egyenletesen fejlődött. Egyre több dolgozót sikerült megnyerniük a tömegsportmozgalom számára. A Munkahelyi Olimpia bevezetése csak tovább fokozta sportolási kedvüket. Rendszeresen a munkahelyi rendezvények, emellett szívesen veszik fel a kapcsolatot más postai és postán kívüli szervekkel is, hogy a barátságos találkozókon összemérhessék erejüket.

A Munkahelyi Olimpia mozgalom jegyében július 5-én „HÍROS KUPA” elnevezéssel sportnapot szerveztek, amelyre elküldhették sportolóikat a tsz-b-hez tartozó szakszervezeti bizottságok. A rendezvény iránt igen nagy volt az érdeklődés. A nevezést elküldő 18 alapszervezet 350 versenyzője eszményi környezetben, az Automatizálási Főiskola jól felszerelt sportlétesítményeiben mérhette össze erejét, tudását atlétikában, tekében, asztaliteniszből, tollaslabdából, láb-

teniszből, kispályás labdarúgásban, kézilabdában, továbbá a sakktáblán, valamint családi vetélkedőben.

A verseny lebonyolítását, a bírói feladatokat nagy részben a megyei távközlési üzem dolgozói, sportaktívái és a területi szakszervezeti bizottság sportbizottságának tagjai vállalták magukra, illetve látták el a résztvevők megelégedésére. Valamennyi sportágban induló versenyzők sportszerű magatartásukkal szintén a sportnap sikerét segítették elő.

Az I-III. helyezettek emlékérmeket kaptak, a tsz által felajánlott „HÍROS KUPÁT” pedig a Bács-Kiskun megyei Távközlési Üzem Szakszervezeti Bizottsága kapta meg a nagyszerű rendezésért.

A verseny legjobbjai az országos postás kulturális és sportnapokon — reméljük eredményesen — a Szegedi Postaigazgatóság Területi Szakszervezeti Bizottságát fogják képviselni.

Kovács Katalin

POSTÁS DOLGOZÓ

A Postások Szakszervezetének lapja
Szerkesztőség: Budapest XIV., Cházár András u. 13.
Postacím: Budapest, Postafiók 14., 1406
Felelős szerkesztő: BENDA ISTVÁN
Telefon: 428-777.
Kiadja a Népszava Kiadóvállalat,
Budapest VII., Rákóczi út 54., 1964
Előfizetési díj egy évre: 14,40 Ft.
A kiadásért felel: DR. JÁNOS GÉZA igazgató
81-3253. Szikra Lapnyomda, Budapest
Felelős vezető: CSÜNDÉS ZOLTÁN vezérigazgató